

Apele Prutului au fost trecute de armatele române prin toate punctele și cu toate mijloacele. Iată aici o grupă de cavalerie traversând albia râului pe cal.

Așa s'a trecut **PRUTUL**

↑ Pontoane camuflate, în căutarea punctelor de sprijin pentru instalarea rapidă a podului plutitor

← Sub acelaș camuflaj, s'a început construirea podului pe pontoane care se lucrează cu repezițiune uimitoare de către pionierii români.

Podul de pontoane e gata și primele trupe au și trecut pe pământul Basarabiei, unde urmăresc cu înverșunare hoardele bolșevice.

La capătul podului terminat, pionierii români nivelează terenul pentru trecerea

De pe prispa unei case țărănești din Basarabia, Generalul scrutează, cu binoclul, activitatea inamicului.

Cu toată activitatea lui neobosită pe câmpul de operațiuni, Generalul își găsește timp să viziteze și instituțiile din dosul frontului, așa cum îl vedem aici inspectând o școală primară

RĂNIȚII și coréspondenții de război sosiți din diferite sec-toare ale frontului povestesc cu entuziasm despre repeta-tele lor întâlniri cu Gene-ralul, fie în timpul luptelor, fie în momentele de pregătire a atacu-rilor.

Generalul e pretutindeni. În pri-

mele linii ca și în sectoarele de ali-mentare din spatele frontului; în Nordul ca și în Sudul Basarabiei.

În aceeași zi, Generalul poate fi văzut în puncte atât de diferite, încât ajungi să te întrebi, cu ui-mire, cum de reușește să străbată, cu atâta iuteală, distanțele și ob-stacolele inerente câmpului de ope-

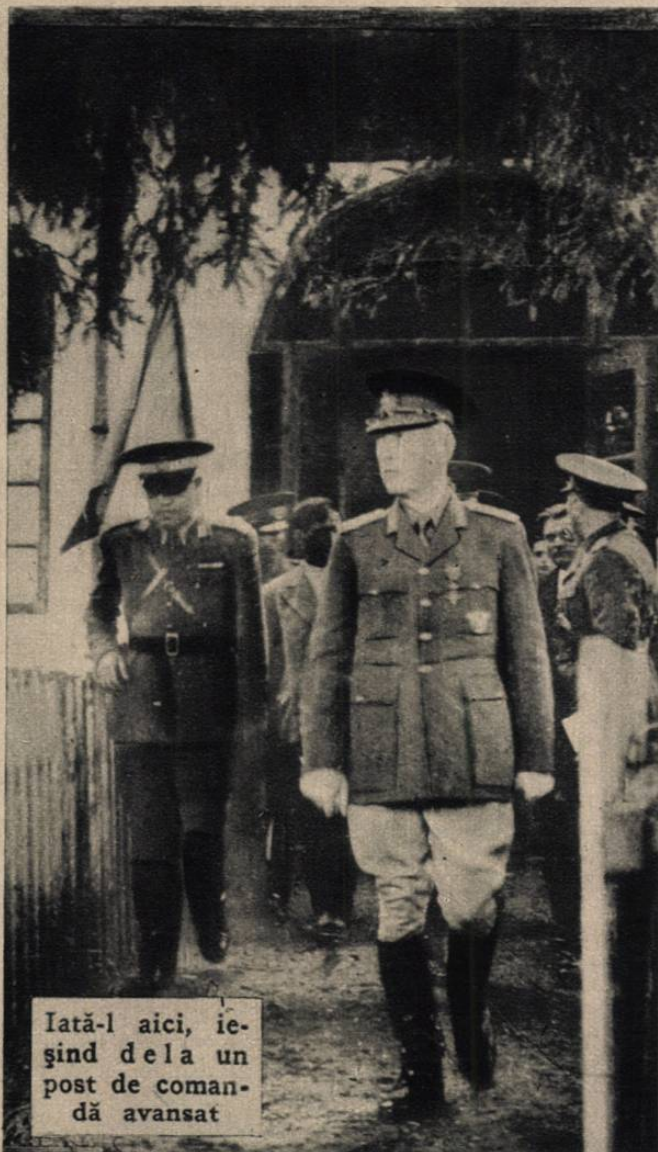
Generalul e

Generalul-Conducător în mașina care-l transportă neconținut dela un capăt la altul al frontului

Generalul controlând, în cele mai mici detalii, pregătirea terenului de operațiuni

Iată-l aici, ieșind de la un post de comandă avansat

Și totuși Generalul și-a găsit timp să vină și să se închine la mormântul Regelui Întregitor Ferdinand dela Curtea de Argeș, cu prilejul parasutului de 14 ani.

pretutindeni

rațiuni. În aceeași zi, Generalul e prezent în toate sectoarele de acțiune. Și prezența lui constituie îmbărbătarea vie, supremă, entuziastă, a momentelor de acțiuni grele și decisive.

La posturile de comandă, la posturile de observație, la puncte strategice principale, pe câmpuri de aviație, printre sătenii năpăstuiți de retragerea bolșevică, printre răniți ca și printre ostașii de rând, români sau germani, Generalul e întotdeauna prezent sau așteptat să sosească dintr-o clipă în alta.

Acest om superior, dotat cu atâta energie și cu atât spirit ostășesc, nu se odihnește nopți și zile în șir.

În momente grele, în clipe de atacuri cu viziune de Apocalips, în care puhoiul bolșevic își deslănțue cu disperare armele, se aude murmurul care înviorează spiritul și călește energiile: „A sosit Generalul!”.

Amuțesc parcă și gurile de tun vrăjmaș, când silueta Generalului apare pe câmpul de luptă.

„A sosit Generalul! Victoria e sigură!”.

Fiindcă unde se află acest om cu har Dumnezeuesc de geniu militar nu poate fi decât victorie.

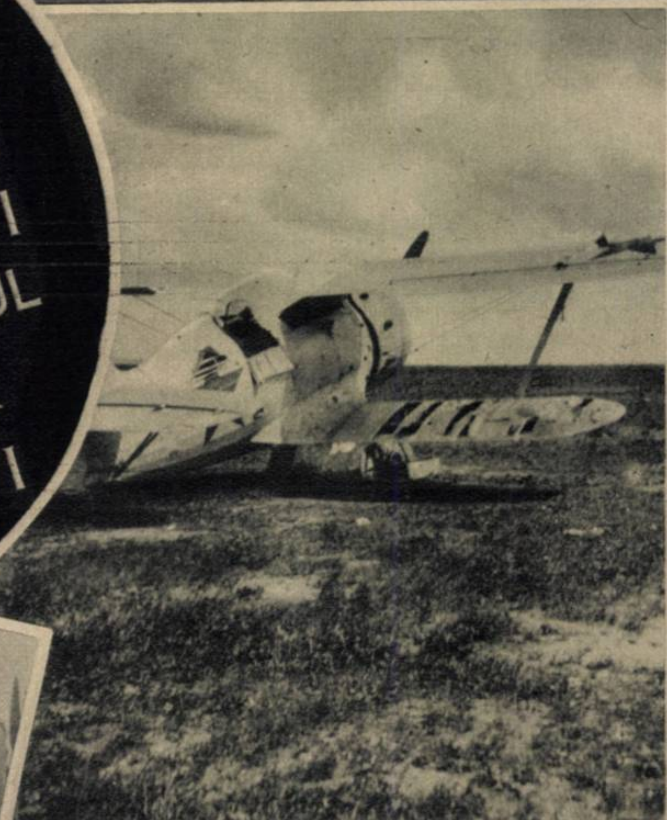
Nodurile de cale ferată și punctele strategice înregistrează regulat prezența Generalului, care ține să se convingă singur de perfectă funcționare a întregului aparat al frontului

AVIOANE
SOVIETICE
DISTRUSE PE
AERODROMUL
DELA CERNAUȚI
DE BOMBARDAMENTUL
ECHIPAJELOR
ROMANEȘTI

M. S. Regina - Mamă Elena vizitând, împreună cu d. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de Miniștri, un spital cu răniți din Capitală.

spirit de înaltă jertfă, căci sunt în joc cele mai sfinte valori ale omului și ale creștinismului. Era firesc deci ca în această înclătcare să cadă și răniți.

Dar rănitul este un soldat care are de răzbunat ceva în plus: agresiunea fizică pe care a resimțit-o în propria sa carne.

De aceea răniții care au revenit în mijlocul nației ca niște eroi, se arată și mai înversunați luptători; ei și-au exprimat dorința de a se restabili cât mai repede pentru a porni din nou pe front, spre a plăti vrăjmașului cu vârf și îndesat, lovitura primită.

În jurul soldaților răniți, țara stă adunată într-o atitudine de recule-

gere emoționată dar și de jertfă solidară. Femeile transformate în surori de caritate stau de veghe lângă acești oameni de elită ai națiunii, în timp ce restul țării le duce de grijă lor și familiilor lor. Așa se înfăptuiesc marile jertfe. Dar răniții aceștia când se vor reîntoarce pe front, vor avea de răzbunat și moartea camarazilor pe care i-au văzut sfîșind cu sângele lor țarina recucerită.

Un dicton italian sună astfel: „E vissuto assai chi muore per la patria”; adică „Cel ce a murit pentru patrie, a trăit destul”.

Tălmăcirea acestei cugetări caracteristică spiritului de jertfă al latinului este aceasta: „cel ce a realizat marea jertfă, care este jertfa de pe câmpul de luptă, nu mai poate primi nici-o altă cinste și laudă mai mare”.

Aceste lucruri le știm cu toții iar cei care nu le știu le simt. Le simt și răniții noștri, scuturii noștri răniți care așteaptă ceasul când nedreptatea ce s'a făcut țării și lor va fi din belșug reparată.

Răniții. NOȘTRI

TARA în frunte cu Majestatea Sa Regina Mamă Elena și cu d-l vice-președinte al consiliului de miniștri Mihai Antonescu, a primit cu onorurile cuvenite trenurile de răniți care au sosit în Capitală.

Au fost de față ofițeri superiori și

miniștri care au ținut să aducă, prin prezența lor, chiar pe peronul de onoare al gării Mogoșoaia, un omagiu sincer de admirație și de recunoștință tinerilor mucenici ai României naționaliste, care și-a regăsit, sub egida și spada Generalului Antonescu, spiritul ei de sacrificiu și de luptă pe altarele sfinte ale patriei.

Când în noaptea istorică de 22 Iunie s'a declarat războiul sfânt pentru desrobirea pământurilor românești de sub dominația brutală și silnică a bolșevicilor, tineretul a pornit în iureșul luptei convins că se bate nu numai pentru o țarină scumpă tuturor românilor ci pentru idealul veșnic al creștinismului, care este triumful crucii pretutindeni unde semnul biruinței lui Cristos a fost cu înversunare negat.

La această luptă epică, a fost angajat cu toate forțele sale entuziaste un tineret care abea aștepta ceasul răzbunării unor umilințe neuitate și continue, umilințe care se adresau în mod egal credinței strămoșești, concepțiilor de viață privată și publică, sfintelor drepturi de proprietate individuală și națională.

Lupta a fost dusă și se mai duce încă într'un

D-na General Antonescu împărțind daruri răniților, pe măsuțele cărora stă, la loc de cinste, portretul Generalului.

D. Mihai Antonescu și membrii guvernului în întâmpinarea răniților pe peronul de onoare al gării Mogoșoaia.

Răniții se informează asupra ultimelor întâmplări de pe front din ga-

D. General Iacobici, ministrul Armatei, interesându-se la

Inaintându-ne războiului

Cavaleriști români înaintând pe drumurile provinciei dezrobite.

Cu dinții încleștați, cu flăcări de ură în priviri, împotriva acelor care ne-au jefuit țara și au distrus religia, cu mâna pe trăgaciul armei, — așa înaintază bravul ostaș român pe pământul Basarabiei.

Și în timp ce armatele române înaintază victorios, convoiuri nesfârșite de prizonieri sovietici sunt îndreptate spre lagărele din spatele frontului.

Aici primul germ pind gele mânt rabe nești. româ smeri rurile

La sosirea lor prin sate, trupele române sunt întâmpinate de basarabeni cu flori și cu tradiționala pâine și sare românească.

Antul Basarabiei

Post de mitralieră luând la țintă o poziție întărită a inamicului.

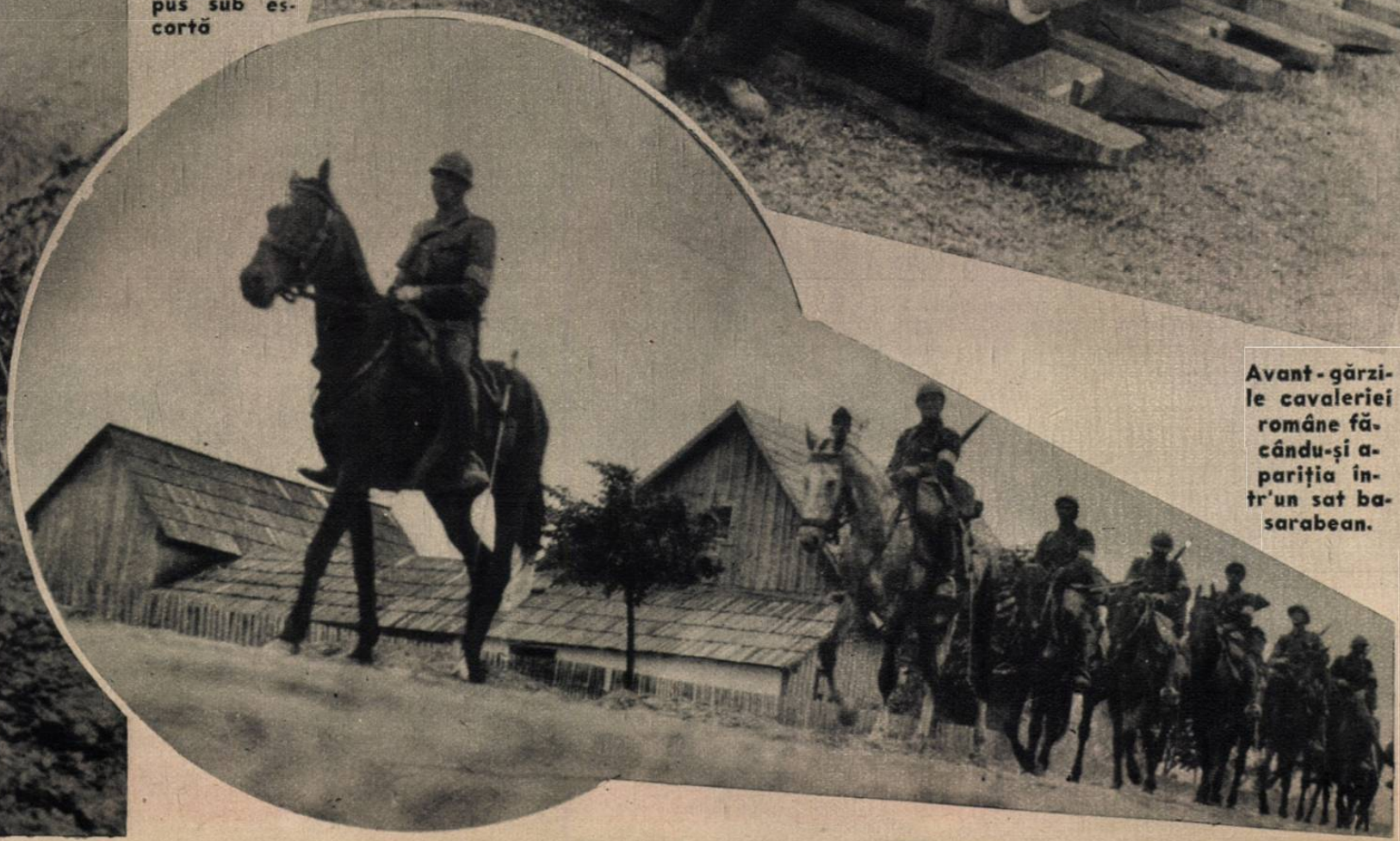

a căzut
ostăș
an, stro-
an, stro-
lui sân-
ul Basa-
i româ-
Ostașii
ni îi dau,
ți, ono-
cuvé-
ite.

Grup de evrei
comuniști din
Basarabia
pus sub es-
cortă

Bombe româ-
nești de mare
calibru, gata de
a fi expediate
pe câmpul de
operațiuni al
bolșevicilor.

Avant-gărzi-
le cavaleriei
române fă-
cându-și a-
pariția în-
tr'un sat ba-
sarabean.

CUM Se formează OMUL DE MAINE

U NA DIN marele reforme realizate de Cancelarul Hitler în Germania a fost utilizarea omului tânăr pretutindeni, în toate instituțiile.

Multă vreme s'a crezut în Europa că numai generația matură este chemată să facă istoria lumii. Astăzi însă, în multe familii din Germania nu numai tatăl se află pe linia revoluționară a mișcării național-socialiste, dar și feciorii săi mai mici și mai mari. Chiar adolescentul de 14 sau 16 ani își are ideile sale politice clare și este gata să activeze pentru binele colectivității, acolo unde superiorii săi ar socoti că poate corespunde unei misiuni sau unei vocații. Educația acestui tineret se face într'un spirit și o disciplină care este de natură să trezească în sufletul fiecărui tânăr sau copil idealul de a se sacrifica pentru colectivitate, negând egoismul individualist și afirmând legea de înaltă ținută morală a supremației colectivului față de individ și persoană.

Acest rezultat a fost obținut prin educația colectivă a tineretului german care trăiește în grupuri și tabere, împărțind luni de zile aceeași viață, cu aceleași asprimi și satisfacții. Dacă comparăm spiritul sectar de

Călăria este sportul preferat al băieților tineri. Vezi aici o partidă de echitație în zori de zi

Pădurile, munții și regiunile însorite, sunt locurile pe care educația tineretului german le aleg pentru stabilirea taberelor

Tineretul german privește cu nădejde în spre viitor. Orice tânăr este mândru de onoarea de a fi stegar al asociației „Hitler Jugend”, unde se pregătesc conducătorii de mâine ai nației

Iată câteva tineri care după ce s-au făcut gimnastica națională își fac toaleta.

Tineretul german este pasionat de problemele tehnice, care trezesc în el un mare entuziasm. Iată câțiva tineri din asociația „Hitler Jugend” manipulând un telegraf

clasă, în care este crescut tineretul Marii Britanii, unde nobilii și copiii aparținând clasei înzestrate ignorează până și existența reală a restului poporului, cu realizările politico - sociale ale național-socialismului, trebuie să recunoaștem că prima țară în care s'e înfăptuit înfrățirea claselor sociale este Germania. S'a dus pentru totdeauna vremea în care în școala comună unii elevi veneau în mașini, în timp ce camarazi de ai lor erau lipsiți de porția de lapte necesară.

O epocă nouă s'a deschis pentru tineri: este veacul înfrățirii tuturor păturilor sociale, în vederea realizării adevăratei concordii

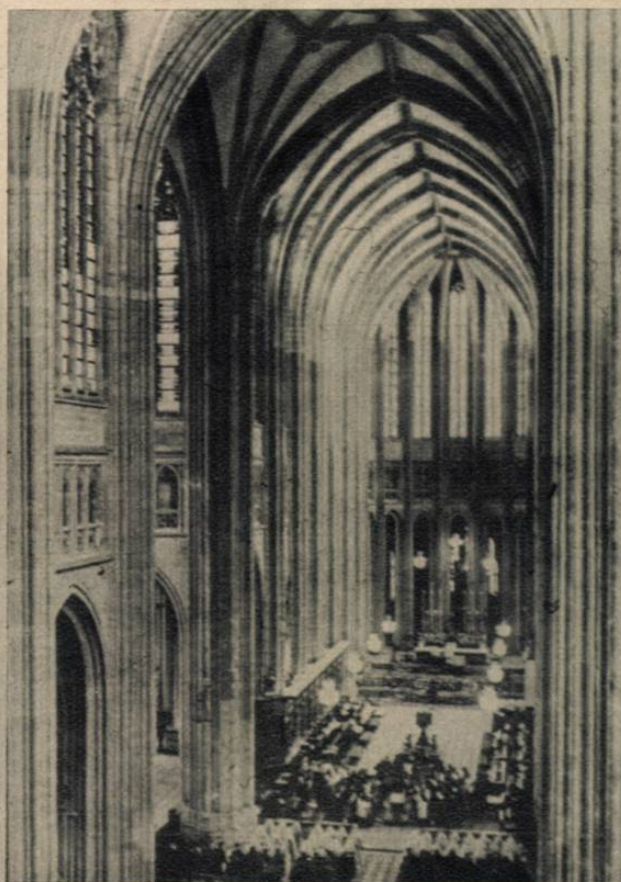
Monumentul Ioanei d'Arc în Piața din Rouen.

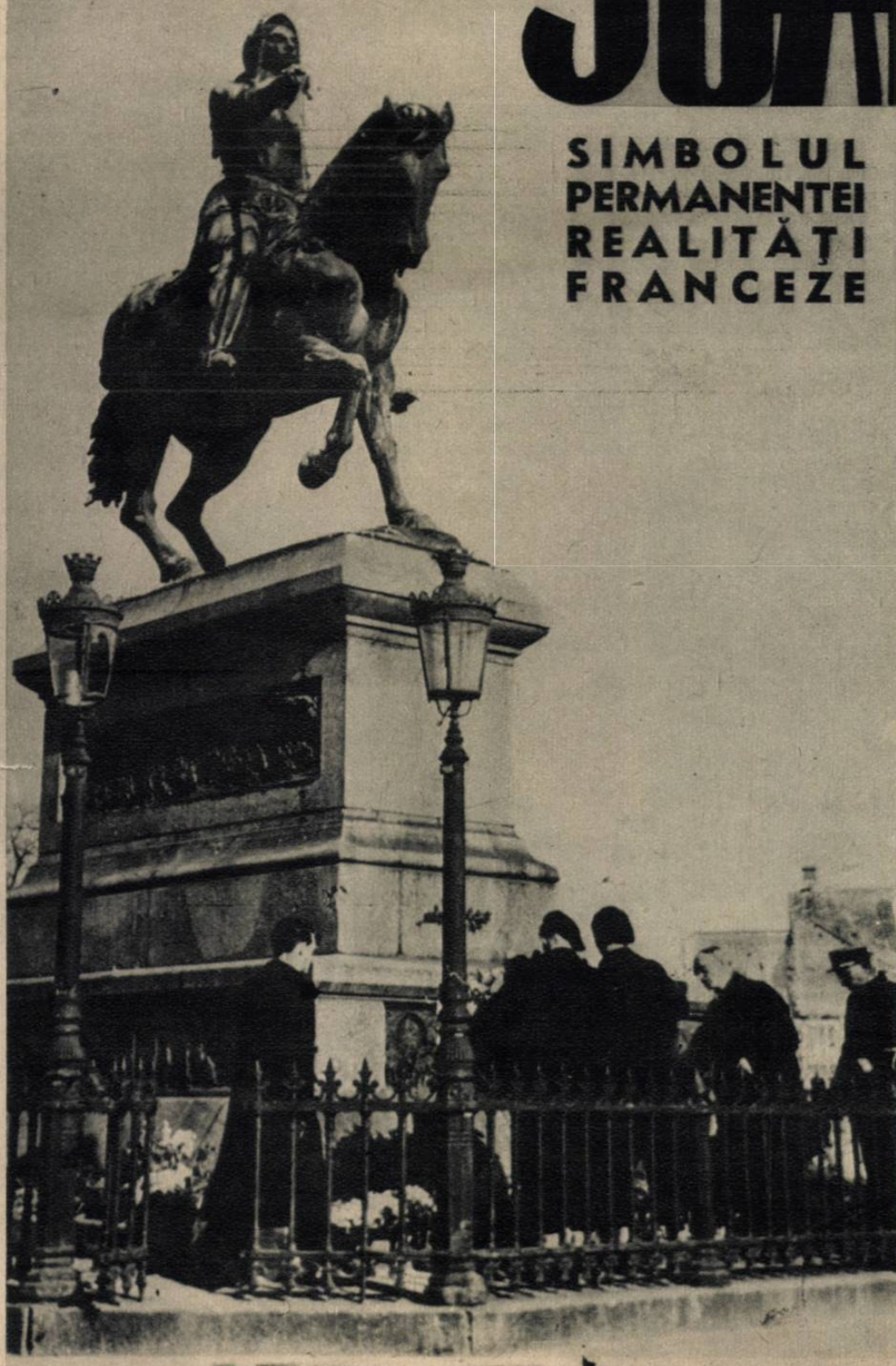
Monumentul Ioanei d'Arc împodobit cu flori în Piața Piramidei din Paris.

Catedrala din Orléans, în timpul slujbei în amintirea Ioanei d'Arc.

Delegați ai tineretului francez depunând flori la monumentul Ioanei d'Arc.

JOANA D'ARC

**SIMBOLUL
PERMANENȚEI
REALITĂȚII
FRANCEZE**

În fiecare an au loc în Franța festivaluri în amintirea Joanei d'Arc. Prin aceasta, misterul fecioarei din Orléans apare din nou ca un avertisment în fața tuturor francezilor cuminți, ei își amintesc de istoria țării și îndeosebi de acea parte a istoriei în care a jucat un rol însemnat imperiul insular britanic.

Aliatul Franței din anii 1914-1939 a fost același care acum 500 ani a ars pe rug pe Ioana d'Arc, eroina națională a francezilor; a fost același aliat care în cursul istoriei Franței a căutat întotdeauna să-și însușească posesiile acestei țări din America de Nord, din Indiile răsăritene și Canada, împingând-o în lupte grele atât pe continentul european cât și peste ocean.

Adevăratul francez vede în Ioana d'Arc simbolul permanenței realității franceze. Ioana d'Arc a căzut în fața Angliei. Nu este cazul să se cugete asupra atitudinii acestui aliat al Franței? Nu se impune o paralelă cu Dacar, Oran și Siria? Arzând pe Ioana d'Arc, Anglia a distrus o femeie franceză, refuzând certificatele de navigație pentru transportul alimentelor, Anglia blochează astăzi Franța, lovind tot în femeile și copiii francezi.

Ioana d'Arc a trebuit să cadă, însă moartea ei n'a fost în zadar, căci și după 5 secole, această impresionantă figură feminină a istoriei, poate arăta francezilor din zilele noastre cine este adevăratul dușman al Franței în Europa.

Recent s'au dus tratative cu stărița mănăstirii ordinului Sff. Dominicus în vederea restaurării Casei Ioanei d'Arc din Orléans.

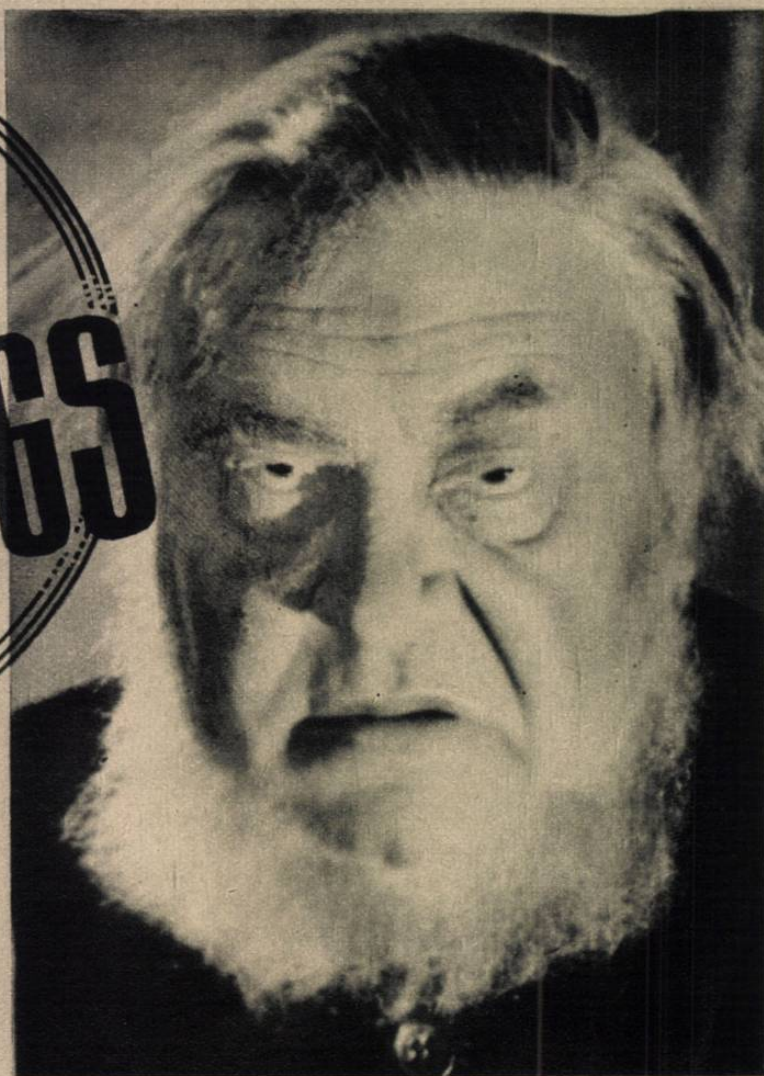
Populația depunând coroane de flori pe locul unde a fost arsă pe rug Ioana d'Arc.

Clăstire LUI JANNINGS

OHM KRÜGER

JANNINGS a apărut odată cu filmul mut. Creațiile acestei figuri de mare actor, gesturile sale impresionante, măștile și realizările lui, fac parte integrantă din primul sfert de veac al istoriei cinematografului. Emil Jannings s'a dezvoltat odată cu filmul și filmul și-a amplificat puterea emotivă și creatoare paralel cu cariera acestui mare actor.

Cu puternica lui personalitate, acest actor de rasă a reușit în scurt timp să demonstreze, concomitent, puterea sa expresivă și aceea a artei pe care o servea. Astăzi, când vorbim despre Emil Jannings, vedem imediat forța măreață a unui vrăjitor meșter în a întrupă oameni și roluri din toate epociile și din toate mediile sociale.

Impresionant este cercul rolurilor sale: un cortegiu nesfârșit de măști și de ticuri. Ce oare n'a fost acest om în cadrul magic al întrupărilor sale artistice?

A fost rege, cerșetor, vagabond, pierdut și regăsit, om din popor și om care conduce poporul, om de știință și profesor viciat, cântăreț de bălciu și sa-

vant care-și petrece viața în laborator. El a întrupat rolul regelui soldat al Prusiei și rolul unui general rus. A fost magnat al industriei și modest profesoraș. Lista rolurilor interpretate de acest mare actor al ecranului german este nesfârșită. Putem afirma însă, că Emil Jannings a creat personaje istorice și contemporane din toate straturile sociale. Deaceia el a putut deveni actorul cu măștile cele mai diverse, vrăjitorul care poate sări peste veacuri și reînvia legende și povești de demult.

La capătul rolurilor sale uimitor de diverse, iată că Emil Jannings ne face bucuria de a ne anunța un film istoric care reprezintă o decadă din istoria Mării Britanii. „Ohm Krüger” este istoria unui om și a unui războiu și acest războiu a fost acela pe care Marea Britanie l-a dus împotriva Burilor.

Veacul Reginei Victoria ne apare așa cum era, adică animat de idealul veșnic al imperialismului englez. Un om, „Ohm Krüger”, este numai un pretext pentru evocarea unei epoci și a unuia din fragmentele cele mai dramatice ale istoriei veacului trecut.

Emil Jannings este magistral în acest rol în care a pus toată verva și toate posibilitățile sale mimice și dramatice pentru a face să trăiască pe ecran o epocă, un ideal politic și o lume care pare neschimbată, chiar în zilele noastre.

Tancuri engleze distruse în împrejurimile Sollum-ului, cu prilejul ultimei încercări de contra-ofensivă a britanicilor.

Atac al avânt-gărzilor germane asupra unui post de rezistență sovietic în apropiere de Smolensk.

Faimosul „pam-pam” sovietic redus la tăcere de bombardamentul german, pe un aerodrom din apropierea Kievului.

Un ofițer sovietic care a fost luat prizonier împreună cu o companie întredusă de un singur moștenitor german.

Clădirile Londrei continuă să fumege de pe urma ultimelor raiduri ale aviației germane.

DE PE TOATE FRONTURILE

Infanterie germană pe linia Stalin așteptând semnalul de atac.

Soldați sovietici, de toate rasele, predându-se trupelor germano-finlandeze, la Nord de Leningrad.

Pe toate
anotimpurile
ROBOT
aparatură complet
automat.

ROBOT BERNING & CO DUSSELDORF

Se găsește la toate magazinele de aparate fotografice. Lămuriri și prospecte cereți dela Centrala Fotografică Theod. Gr. Thoma, B-dul Elisabeta 51, București.

CUM SE FORMEAZĂ OMUL DE MÂINE

— Urmare din pagina 10 —

Și pilda epocală a acestui nou spirit educativ ne vine din Germania, țara în care tineretul a luat parte la luptele și biruințele unui partid.

Totul este tânăr în țara Căntărețului Hitler: armata este tânără, iar în dosul frontului, tineretul combatant este înlocuit de tineretul școlar.

Spiritul de sacrificiu al tineretului german se formează însă în minunatele tabere colective, unde tinerii proveniți din toate clasele sociale se înfrățesc, ducând viața liberă și plină de satisfacții pe care o dă apropierea de natură. Una din caracteristicile educației germane contemporane este spiritul romantic și generos pe care tineretul îl capătă din lungile excursii în mijlocul naturii, din viața liberă în atmosfera de reculegere a peisajelor naturale, nemodificate de mâna omului. Acolo, în dumbrăvi și pe piscuri de munți, tineretul german cunoaște odată cu bucuriile prieteniei și marile bucurii pe care le dă contemplarea cerului și a pământului înzestrat de Dumnezeu cu frumuseți îmbelșugate.

O astfel de tabără oferă un spectacol măreț: tinerii cu fețele și trupurile mlădii și arse de soarele marilor înălțimi, îndeplinesc aceleași munci și se dedau acelorași desfătări care sunt de obicei muzica și sportul.

Tânărul german este un poli-sportiv. El călătorește, face înot și canotaj și practică cu freneză jocurile cu mingea și scrima. El este însă obligat să învețe și alte sporturi care constituie de fapt o introducere în educația militară de mai târziu.

Tineretul de ambe sexe se pregătește intens pentru viața nouă care va triumfa în lume, odată cu pacea. Pentru ceasul acesta al păcii, se pregătește tineretul german, care va avea misiunea de a duce până la capăt, în uzine și ateliere, opera inițiată de soldați pe câmpurile de jertfă ale bătăliilor.

Citiți

„Medicul Nostru”

Cea mai bună și mai frumoasă ilustrată revistă de specialitate.

Odoare furate dintr-o biserică românească și regăsite la Bolșevici.

Statuia lui Lenin, din Cernăuți, decapitată.

nimic mai
de invidiat ca
TINERETEA și
VIGOAREA

În momentul când te-ai întors acasă și ai dat iarăși peste viața comodă de totdeauna, câți nu-și spun atunci: N'ar

fi fost mai bine să rămân acasă și să renunț la atâtea cheltuieli? Astăzi se pot face băi de iod acasă, cu o eficacitate de sută la sută. Sarea naturală de iod de Bazna dă oricui posibilitatea unei cure de iod în casă. Reumatismul, scrofuloza, durerile de încheieturi și de oase, bolile de piele și de femei, sunt radical tratate prin renumitele băi cu sare naturală de IOD DE BAZNA. Se găsește de vânzare în pachete originale a 1, 4 și 10 kgr. la farmacii și droguerii.

Sare DE **Jod de Bazna**

Bine ras —

bine dispus!

ROTBART
EXTRA SUBȚIRE

D. Maior Mihăilescu, Secretarul General al Ministerului Propagandei Naționale, botezând fetița unui slujbaş al secției de Radio-Ascultare, care a primit numele de Bucovina-Basarabia.

*Dacă
sunteți
curioși*

Un nou sport
a fost „in-
ventat” de a-
mericani. Se
numește
„Roaba vie”
și constă din-
tr'un concurs
de ...alergare
în mâini, așa
cum arată
fotografia
noastră. Aler-
gătorul tre-
buie să fie
bărbat iar
conducă-
toarea femeie.

Un câine care, nevoind să se des-
partă de stăpânul lui, lă forțat pe
acesta să-l ia pe bordul avionului
într'un raid deasupra Angliei

Un uriaș rezervor de pe-
trol construit din oțel și
beton, care poate rezis-
ta oricărui bomba-
ment, a fost experimen-
tat de cehi, cu rezultate
admirabile

Aceste două
mămuțe au
fost premiate
în grădina
zologică din
Viena pentru
inteligenta
lor excepțio-
nală. Iată-le
în acest in-
stantaneu
amuzându-se
axact ca niște
copii.

Două tinere
fete din Tran-
silvania colec-
tând pe stră-
zile Berlinu-
lui pentru
Uniunea Ger-
manilor din
din Străi-
nătate.

În „Wiener
Prater” au
avut loc, re-
cent, maris-
bări în aer li-
ber în folosul
îngrijirii ră-
niților de răz-
boi. Cu acest
prilej s'au or-
ganizat spec-
tacole care au
reînviat cos-
tumele de pe
vremea lui
Johann Stra-
uss, așa cum
vedem în in-
stantaneul
nostru.

O zi pe an,
în luna Iulie,
bolnavii din
capitala Fran-
ței sunt aduși
în cea mai ve-
che biserică
din Montmar-
tre, unde se
fac rugăciuni
pentru însă-
nătoșirea lor.

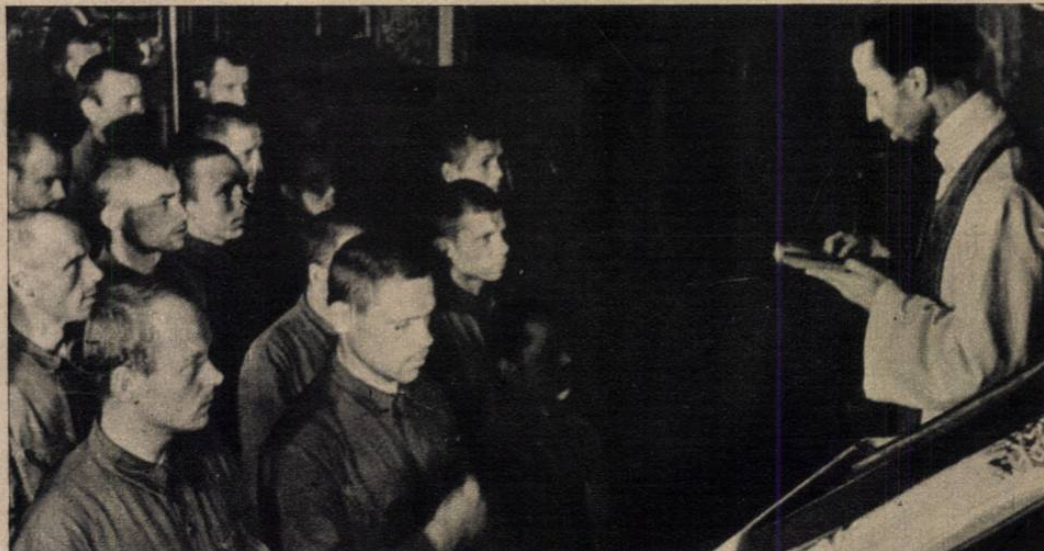
ULTIMELE INSTANTANEE DIN ȚARĂ

M. S. Regele Mihai asistând la împărțirea ajutoarelor pentru săraci făcută de M. S. Regina-Mamă Elena și de Arhiducesă Ileana de Habsburg, la Bran,

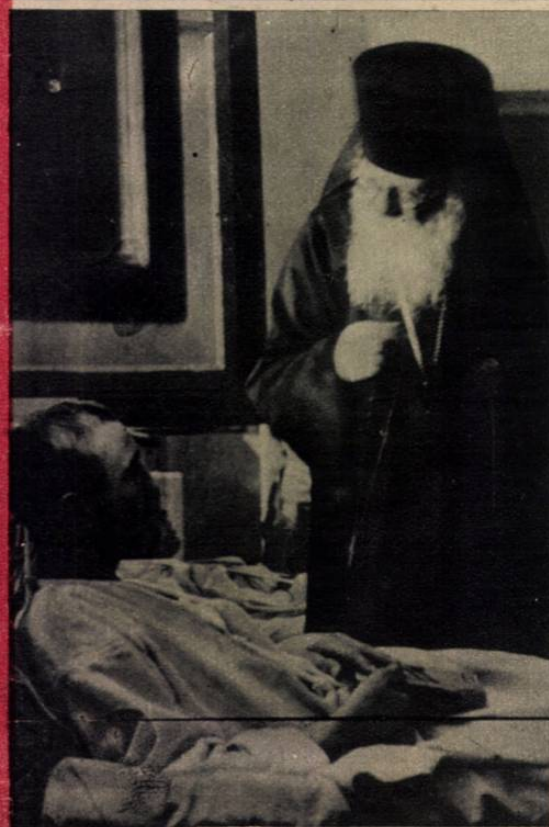

D. prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului, vorbind soldaților, după slujba care a avut loc, Duminică dimineața, la Sf. Patriarhie.

Poporul ingenuchiat în fața Palatului Regal, în timpul rugăciunilor pentru însănătoșirea răniților și pentru victoria armatelor aliate contra bolșevismului.

Prizonieri bolșevici care au fost fericiți să poată intra într-o biserică românească, în care să se asculte slujba religioasă.

I. P. S. S. Patriarhul României vizitând un spital de răniți din Capitală, cărora le-a dat înalta Sa bine cuvântare.

D. General Antonescu sosind la Mănăstirea Curtea de Argeș, unde a asistat la parastasul oficiat pentru pomenirea Regelui Întregitor Ferdinand.

DOUA REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ

PREȚ

NUMAR SPECIAL

ANUL XV No. 757

30 IULIE 1941

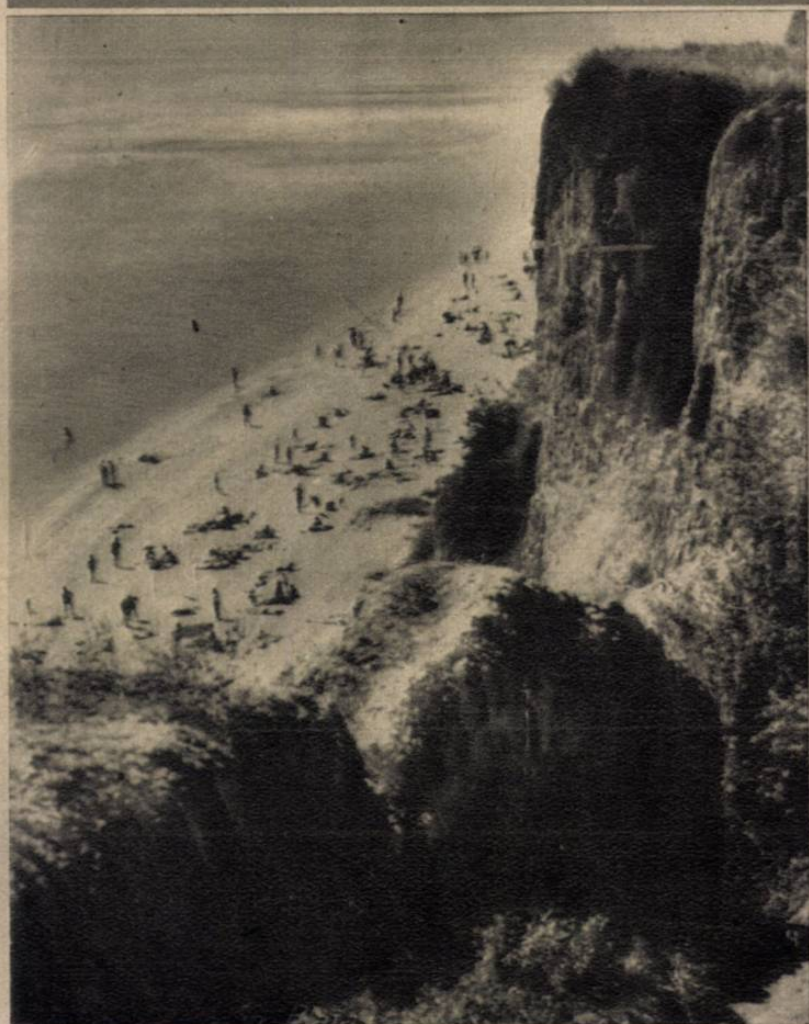
32 PAGINI 15 LEI

M. S. REGELE MIHAI ȘI
D. GENERAL ANTONESCU
PE CÂMPUL DE
OPERĂȚIUNI.

12 SEP. 1941

BASARABIA etern românească

Sus: Cetatea Albă, cetatea permanentei românești pe pământul Basarabiei. Stânga: Statuia lui Vasile Lupu în piața principală a orașului Orhei. Jos: Sănatoriul dela Bugaz, construit de Liga Națională contra Tuberculozei, din obolul poporului român.

Minunata plajă dela Budachi-Cordon, calmă și reconfortantă, cum a arătat până anul trecut și cum va arăta în toți anii de-acum înainte, grație voinței lui Dumnezeu și eroilor cari și-au vărsat sângele pentru readucerea ei la trupul patriei.

Vom vedea care din nou acest pitoresc și caracteristic peisaj basarabeian? Sau poate, în disperarea lor neputincioasă și dementă, bolșevicii se vor fi apucat, cași hilarul erou a lui Cervantes „Don Quichote” să lupte până și cu morile de vânt!

Când avioanele inamice sunt semnalate la înălțime, tunul antiaerian de mare calibru iese din ascunzișul lui și-și îndreaptă gura de foc spre cer. Rar când au putut să treacă avioanele bolșevice de acest paznic temut al pământului românesc.

Cum sunt PRIMITE avioanele inamice

În timp ce pionerii români încep construirea unui pod, uriașa țeavă a tunului antiaerian de mare calibru, apără spațiul aerian de avioanele inamice.

Iată unul din aceste uriașe tunuri antiaeriene, în plină funcțiune. Obuz după obuz e înghițit și asvârlit cu efect nimicitor în ținta vrăjmașă.

Alături de tun, stă mitraliera antiaeriană cu bătaie lungă, care ia în primire avionul dușman de îndată ce acesta ar încerca să atace bateria.

Odată avionul inamic doborât sau îndepărtat, tunul antiaerian reîntră în ascunzișul lui, în care niciodată nu l-ai putea bănuî.

M.S. Regele

DELA începutul războiului sfânt pentru redobândirea celor două provincii răpite, anul trecut, de hoardele roșii și pentru triumful civilizației creștine, M. S. Regele a fost alături de ostași, pe câmpul operațiunilor.

Această prezență nu este numai un gest simbolic al Suveranului care se identifică cu armata și cu elanul ei, ci este o participare ostășească a unui ostaș Regal, care înfruntă primejdia frontului, pentru a aduce un salut și un îndemn de luptă eroilor ce scriu cu sângele lor o pagină de nemuritoare glorie națională.

M. S. Regele Mihai a fost pe front, a inspectat trupe și poziții, a supravegheat acțiuni militare, a asistat chiar la lupte, urmărind cu privire înfrigurată oștile care se băteau pentru Cruce și pentru pământul Nației.

O nouă icoană de lumină se prinde în pinacoteca neamului nostru.

Alături de chipurile lui Ștefan cel Mare, al lui Mihai Voevodul și a Regilor Carol I și Ferdinand Intregitorul, ne apare într-o atmosferă de puritate sufletească și de prospețime spirituală, figura Regelui Mihai, sub a cărei domnie granițele încep să se rotunjească, cuprinzând între brațele lor îndurerate pe frații care au pătimit de un an sub stăpânirea bolșevică.

Un nou chip domnesc va trece în legenda de aur a Neamului: chipul Regelui Mihai, încadrat de Generalul Învierii Românești și de bravii eroi ai armatei noastre.

Decum a sosit pe câmpul de operațiuni, M. S. Regele s'a interesat îndeaproape de mersul întregului mecanism al războiului. În fotografia de mai sus și în cea din dreapta (medalion), Suveranul se află la un post de observație al artileriei românești.

O piesă de artilerie antiaeriană românească manevrată și pusă în funcțiune cu rapiditate fulgerătoare, în prezența Suveranului.

La trecerea automobilului regal, pionerii, cari lucrează la repararea șoselelor basarabene, izbucnesc în urale entuziaste.

Mihail Re Cămpul DE OPERAȚIUNI

Suveranul și Conducătorul discutând, cu ofițeri ai Statului Major, planul operațiunilor. (Jos): Primind raportul unui ofițer, într'un punct înaintat al zonei de luptă.

În alt punct înaintat al zonei de operațiuni, un ofițer expune Majestății Sale și d-lui General Antonescu rezultatul ultimelor atacuri. Stânga (în medalion): Suveranul primește explicații asupra modului cum a fost exercitat tirul artileriei românești într'un sector de luptă înverșunată.

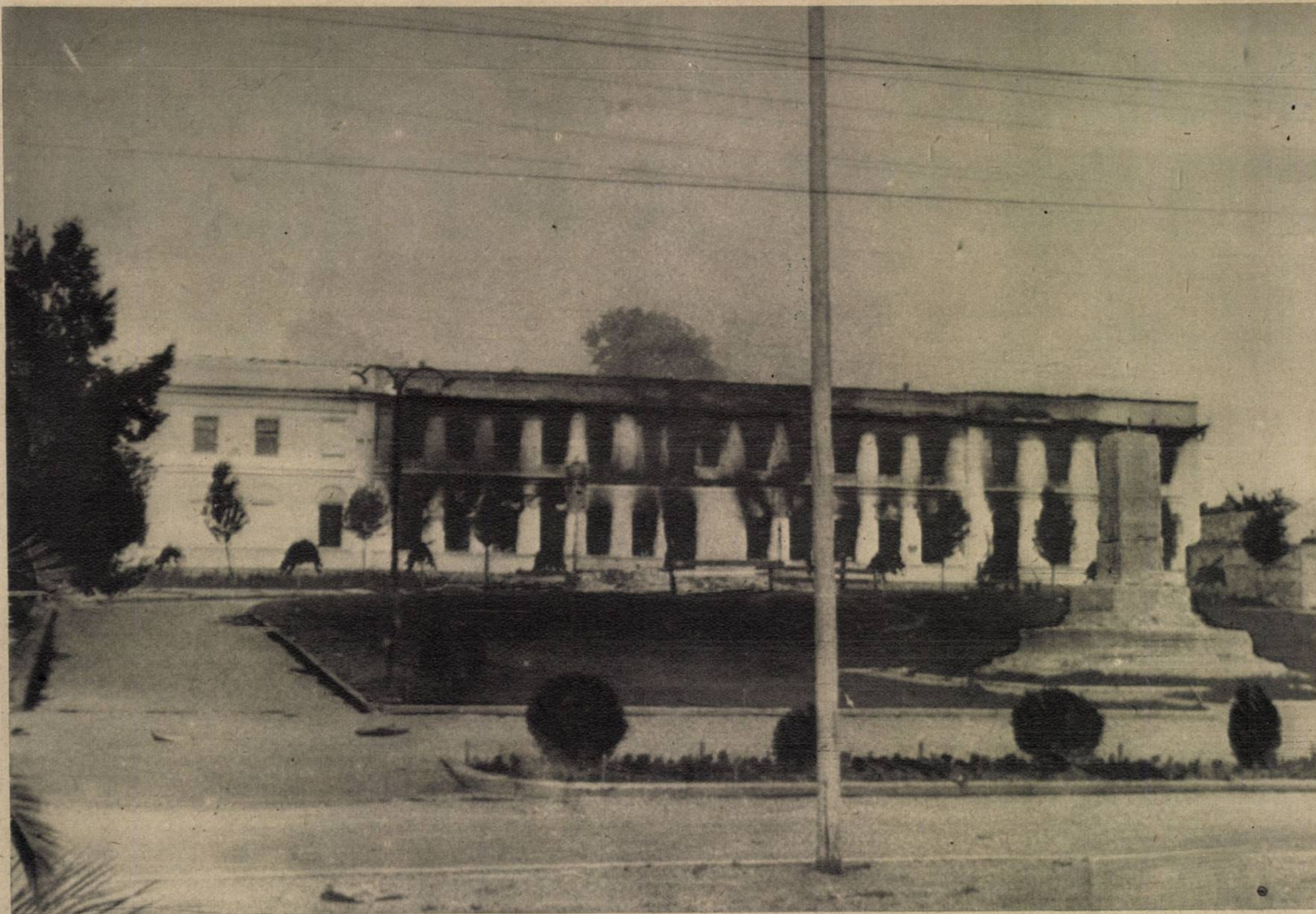

În alternativele de lumină și de întuneric care exprimă istoria și trecutul poporului românesc, chipul Regelui sub a cărui domnie s'au îndreptat greșelile trecutului și s'au șters umilințele și suferințele create de lăcomia vrăjmașilor și de nepriceperea conducătorilor din acele vremuri, va apare ca un simbol al puterilor de viață ale unui neam, care-și regăsește dăruzenia și virtuțile în înfrângeri și care-și pregătește victoriile în cearurile de restriste.

Însoțit pretutindeni de d. General Antonescu, Majestatea Sa, a inspectat apoi un post de comandă instalat undeva, într'o casă țărănească din Basarabia.

Părjol și nenorocire
au lăsat bestiile bol-
șevice, pretutindeni
pe unde au trecut.
Iată Chișinăul, unde
n'au cruțat nimic,
nici măcar Palatul
Mitropolitan, care a
fost găsit, astfel, de
armatele române

Au tras cu artileria
grea de pe străzile
orașului. Iată dova-
da: acest tun redus
la tăcere de înain-
tarea trupelor româ-
ne și părăsit pe una
din străzile princi-
pale ale Chișinăului

Chișinăul
DUPĂ
retragerea
bolșevicilor

Soldatul german știe să lupte oriunde și oricum, cu aceeași eficacitate. Iată-l, curățind o pădure din Ucraina de resturile unei armate bolșevice ascunse printre tufișuri și copaci

Extrem de interesant este însă acest instantaneu, în care se poate vedea, clar, în prim plan, un tun antitanc în plină acțiune iar, în fund, tancurile bolșevice lovite unul câte unul, după ce au fost lăsate să se apropie mult, așa ca ținta să fie mai sigură

*Așa
luptă
soldatul
german*

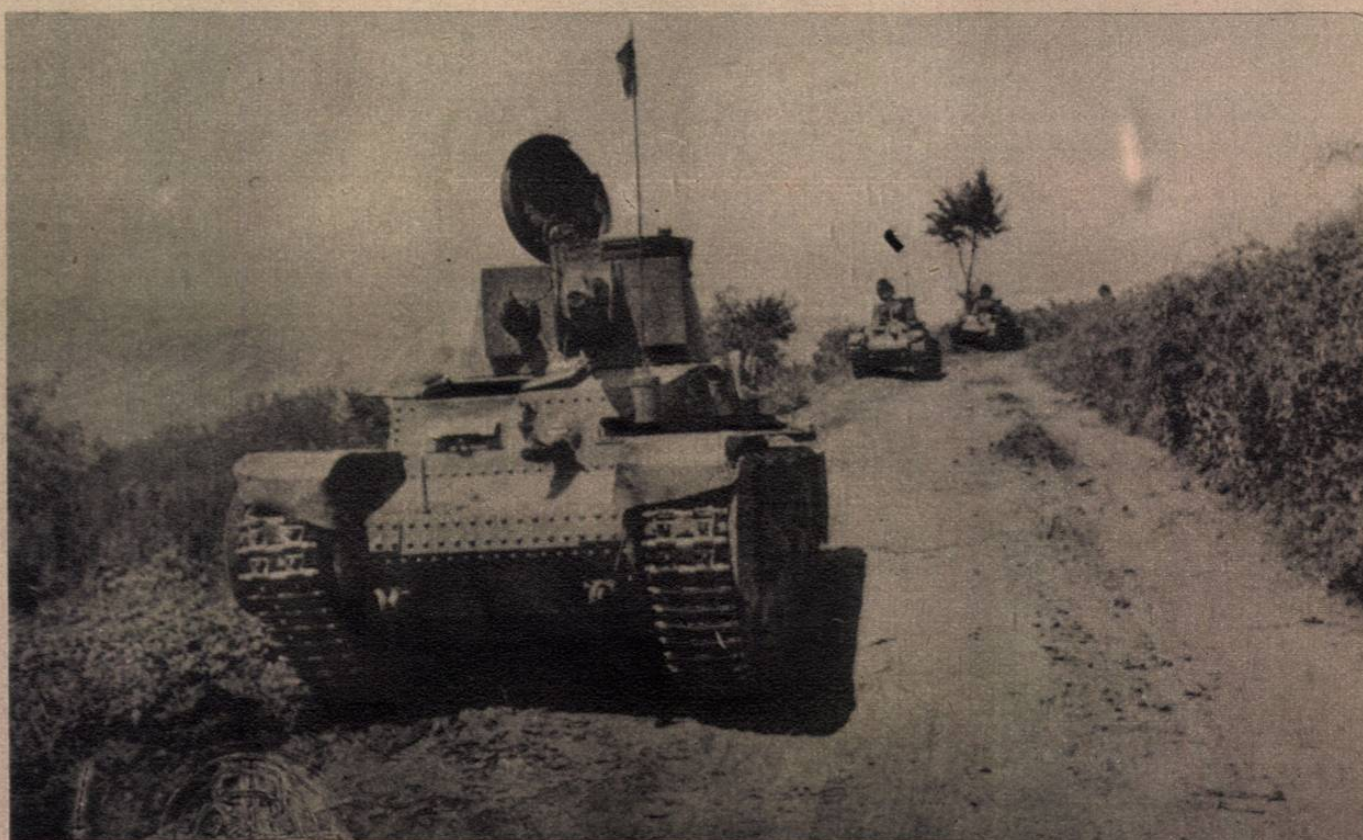

Urmărind nu numai să învingă dar și să zădărnicească retragerea inamicului, bombardamentul nostru i-a distrus, pe mari porțiuni, liniile ferate, așa cum se poate vedea în această fotografie.

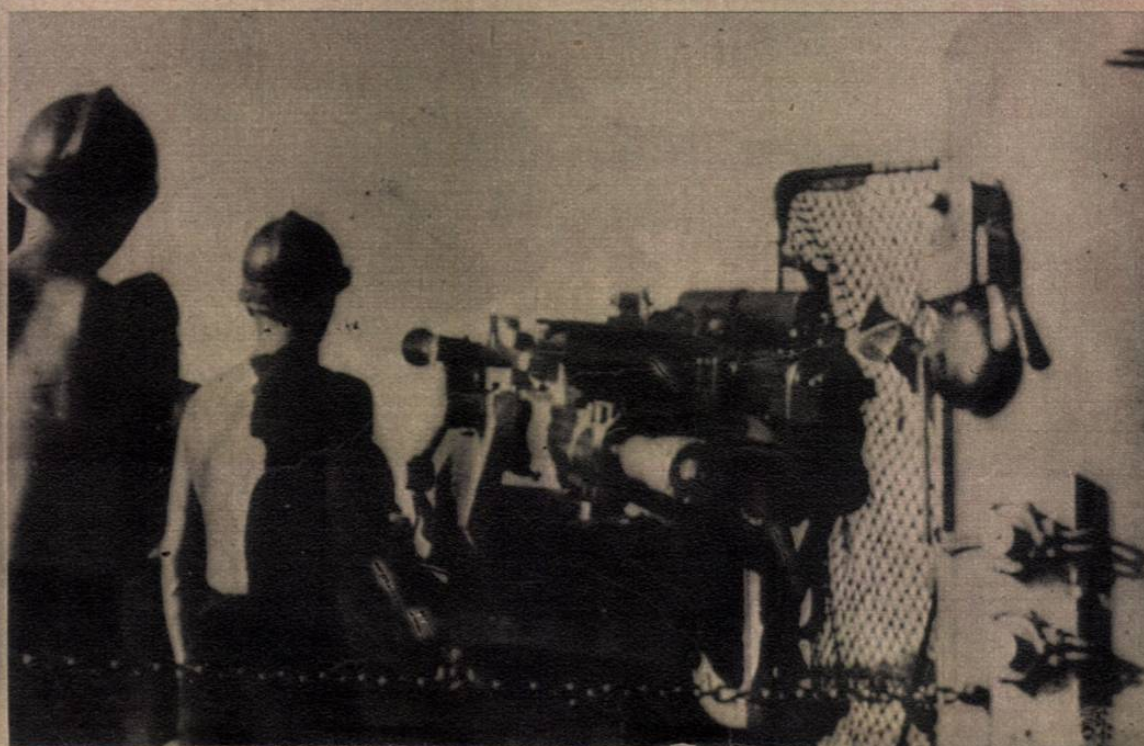
Înaintarea trupelor în câmp deschis este spațiul în care se manevrează.

ULTIMELE INSTANTANEE

Tancuri românești avansând în urmărirea neîncetată a bolșevicilor, dincolo de Nistru.

Aceeași ofensivă ca pe uscat se desfășoară și în apele litorale ale Basarabiei. Iată aici un monitor românesc controlând marea, gata de a înfrunța, în orice clipă, atacul inamicului.

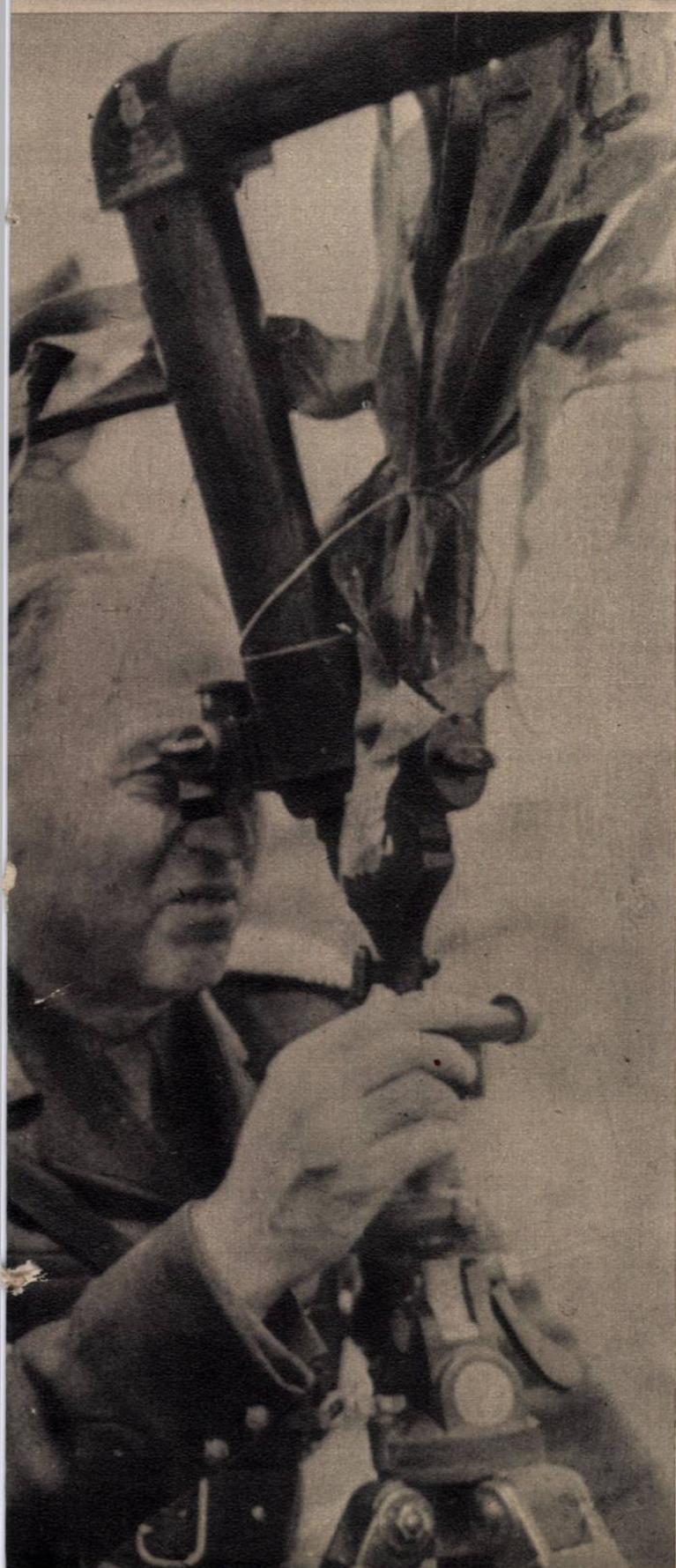

rijinită de aproape, de aceste tunuri de însoțire, cu foarte mare rapiditate.

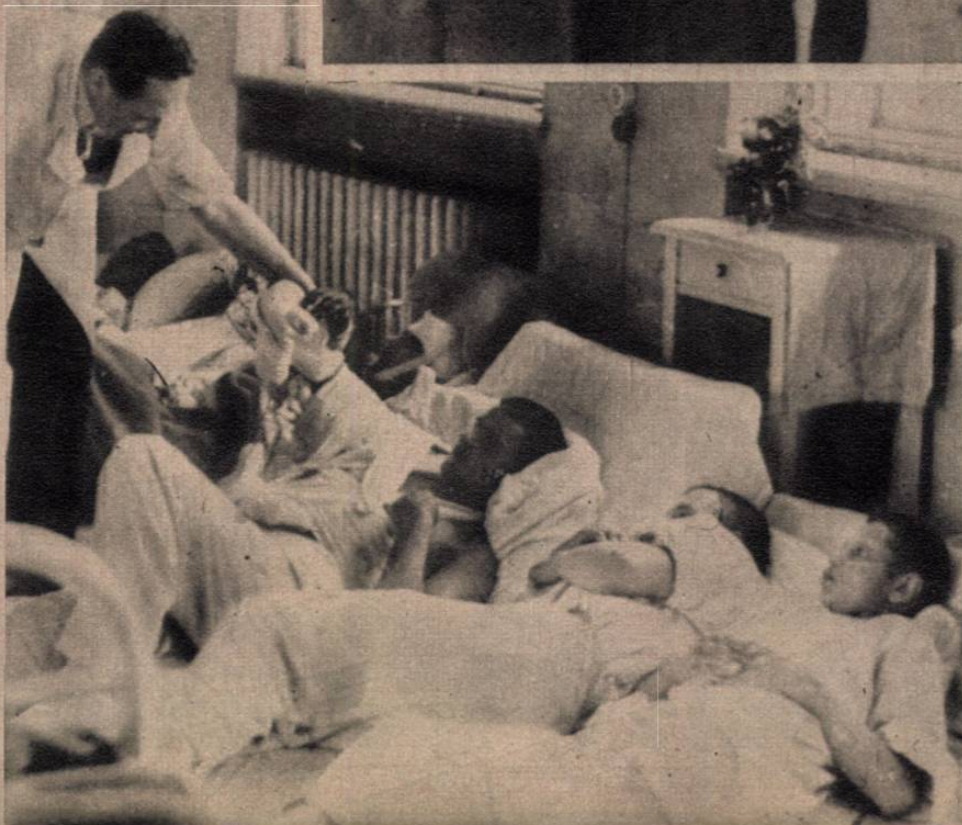

Așa arată străzile și șoselele localităților basarabene, după retragerea hoardelor bolșevice.

DE PE FRONTUL NISTRULUI

Generalul nu neglijează nimic pe tot întinsul frontului și prezența lui nu înseamnă numai inspecție, ci contribuție intens activă la orice post de comandă sau de observație. Iată-l aici, la un observator de artilerie, controlând el însuși câmpul inamic, către care, peste câteva minute, trebuie să se îndrepte gurile de foc ale tunurilor.

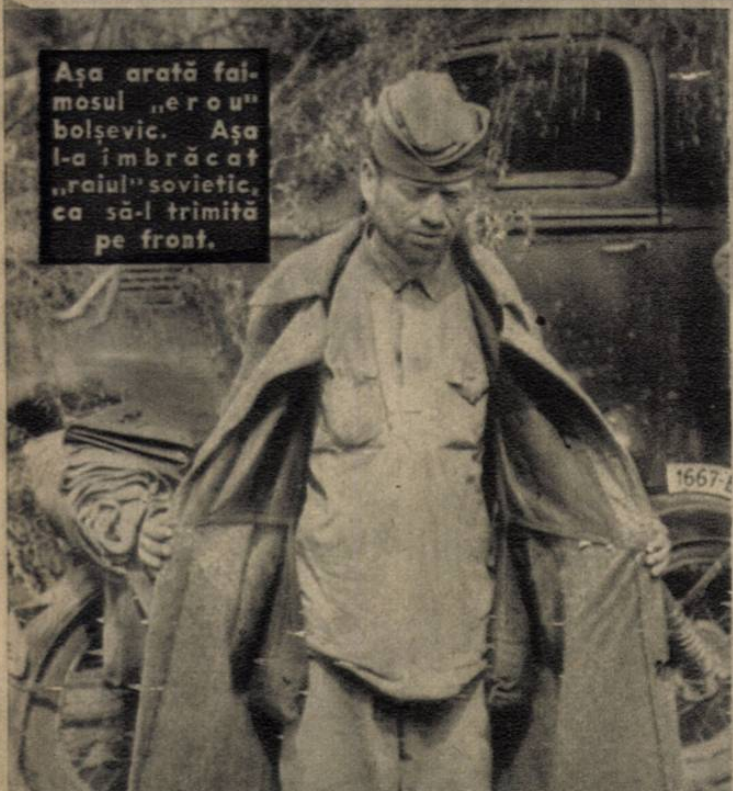
Decorând o serie de bravi piloți germani, d. general Antonescu a ținut să le înmâneze el însuși distincțiile și să-i felicite pentru actele lor de curaj și eroism.

Răniții sovietici, culeși de pe câmp, sunt internați în spitale și îngrijiți cu multă atenție de medicii germani și români. Iată un fapt pe care îl ascund conducătorii armatelor bolșevice, fiindcă, altfel n'ar mai avea cu ce întreține spiritul de luptă al soldaților lor.

PRIZONIERI

Așa arată faimosul „erou” bolșevic. Așa l-a îmbrăcat „rațul” sovietic, ca să-l trimită pe front.

Convoiuri de prizonieri bolșevici sunt întâlnite la fiecare pas și la orice oră din zi și din noapte, în dosul frontului românesc.

PRIZONIERI

Ascunși prin case părăsite și prin păduri, de teama de a nu fi „arși de vii” — cum le-a spus stăpânirea sovietică — bolșevicii sunt prinși rând pe rând și îndreptați spre lagăre.

Iată-i adunați undeva, departe de front, unde li se fac formalitățile de internare în lagăre.

Alt tip de „erou” sovietic. Nu-i vine să creadă că e de două săptămâni prizonier și că n'a fost încă „ars de viu”.

Prizonieri din ce în ce mai tineri și mai neinstruiți din ultimele rămășițe ale armatelor sovietice.

PRIZONIERI

RAZBOIUL FULGER IN NOUA LUI DIMENSIUNE

RAZBOIUL-FULGER a ajuns un termen familiar pentru toată lumea, deși nu sunt toți în măsură să precizeze ce înseamnă. Evident că este vorba de un război dus cu iuțeala fulgerului, dar tocmai asupra acestui amănunt al duratei nu sunt oamenii de acord.

Războiul fulger nu presupune o terminare a ostilităților în câteva zile, ci numai într'un timp record față de durata obișnuită a ostilităților în trecutul apropiat.

Caracteristica principală a războiului dus în zilele noastre a fost determinată de motorizare. De unde înainte trupele trebuiau să străbată în cele mai multe cazuri fiecare distanță pe jos, în conflictul actual, trupele sunt transportate în imediata vecinătate a teatrului de luptă cu autocamioanele, iar primul șoc e susținut de coloanele blindate, care prin puterea lor de foc și repeziciunea deplasării lor pot determina aspectul luptei încă din primele ei faze.

Armata germană este aceea care a aplicat pentru prima dată pe teren tehnica războiului-fulger. În campania din Polonia, în cea din Norvegia ca și în aceea din Franța, Olanda și Belgia, războiul fulger dus și impus de trupele germane, s'a terminat cu succesul incontestabil al acestora.

Cum a fost posibil acest lucru? Comandamentul suprem german și-a instruit din vreme trupele în sensul războiului de mișcare, dotându-le cu tot ceea ce e necesar. Motorizarea a fost dusă la culmile cele mai nebănuite, iar colaborarea între toate armele a fost atât de desăvârșită, încât lupta odată pornită implica intervenția tuturor,

sibilitatea unei înaintări fulgerătoare. Ținutul locuit într'o proporție însemnată la kilometru pătrat, constituia deasemenea un avantaj pentru trupele care înaintau.

Cu totul alta a fost situația în Norvegia. Cronicarii militari ai țărilor neutre fuseseră chiar de părere că trupele germane se vor afla în fața unor greutăți insuportabile. Pământul norvegian este extrem de accidentat. Munți înalți și stâncoși, păduri și râuri constituie piedici naturale în calea unei armate care înaintează.

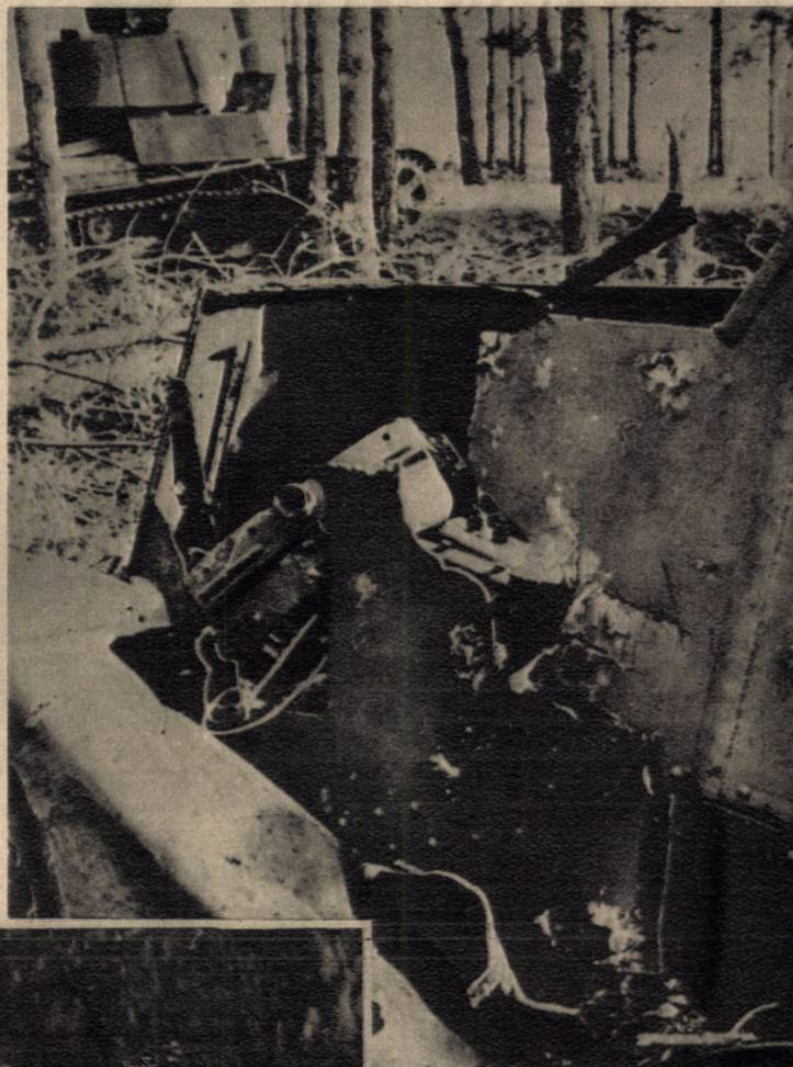
De data aceasta spiritul de prevedere al comandamentului suprem german a fost mai presus de toate așteptările. În luptă au fost lansate unități de vânători de munte... motorizați. De unde toți erau de părere că drumurile norvegiene nu pot fi străbătute de coloane motorizate, statul major german a creat un autovehicul pe cât de îndrăzneț ca concepție, pe atât de util.

Este vorba de un vehicul care dispune de un motor puternic și montat pe patru roate cauciucate de automobil. În felul acesta poate înainta cu remarcabilă viteză pe șoselele care sunt în stare mai bună sau mai rea.

De îndată însă ce nu mai există șosea ci numai coastă de munte, vehiculul se transformă printr'o manevră extrem de ușoară, într'un fel de tanchetă descoperită, capabilă să atace chiar și coastele cele mai accidentate. Șenilele aderă cu ușurință la orice teren soluționându-se astfel problema înaintării rapide, inerente războiului fulger.

În Rusia, aspectul războiului fulger este altul. De data aceasta este vorba de distanțe uriașe care trebuiesc să fie străbătute în ritm rapid, prin teritorii de cele mai multe ori pustii sau pustiite. Comandamentul suprem german a pus la punct și această chestiune, unitățile motorizate aruncate în luptă înaintând pe orice teren, chiar și prin stepa lipsită de șosele. Aprovizionarea este făcută de coloanele de autocamioane, care înving dificultățile terenului.

(Continuare în pag. 14-a)

Resturile tancurilor sovietice de pretutindeni, care arată eficacitatea și superioritatea mașinii de război germane.

Automobil cu șenile schimbătoare experimentat pentru prima oară în munții Norvegiei.

la momentul potrivit simultan sau succesiv, ducând la sfărâmarea frontului adversarului în măsura în care acesta se putea forma.

Dar războiul-fulger are și variante.

Nu este același lucru să lupți în ținuturile suprapopulate ale Vestului, în teritoriul accidentat norvegian sau în stepa rusă. Lupta a luat de fiecare dată un alt aspect. Dacă în campania din Apus terenul care trebuia să fie străbătut era incontestabil bine apărat, coloanele motorizate aveau avantajul de a întâlni mai în tot locul șosele în perfectă stare, care odată curățate de obstacole prin echipele speciale de pionieri, dădeau po-

Iată mașinile ingenioase cu care „blitzkrieg”-ul își impune pretutindeni viteza. Ele merg, după cum e terenul: pe roți sau pe șenile.

Pasiuni EXCENTRICE

ACTORII și actrițele, ori unde ar fi, în America sau în Europa, sunt oameni la cari găsești cele mai interesante manifestări excentrice.

Un reportaj al revistei germane „Filmwelt” ne înfățișează câteva din aceste pasiuni excentrice ale vedetelor europene.

Carl Raddatz, spre exemplu, — eroul filmelor de mare succes „Wünschtonzert”, „Über alles in der Welt”, „Stukas” și „Hei Kehr” — are pasiunea ochitului cu arcul, căreia i se consacră imediat ce se întoarce dela studio.

Gertrud Meyen, a rămas din câteva filme, în care a interpretat roluri de subretă, cu pasiunea de a se îmbrăca, oridecâteori primește musafiri, în... subretă.

Hilde Sessak, vedeta filmului „Die Pfingstorgel”, a învățat să cânte la acordeon.

Attila Hörbiger, interpretul principal al filmului „Mirandolina” iubește îmbrăcămintea simplă și ieftină. pe când Kirsten Heiberg, actrița lansată cu mare succes de filmul „Frauen für Golden Hill”, se pasionează după cele mai excentrice toalete.

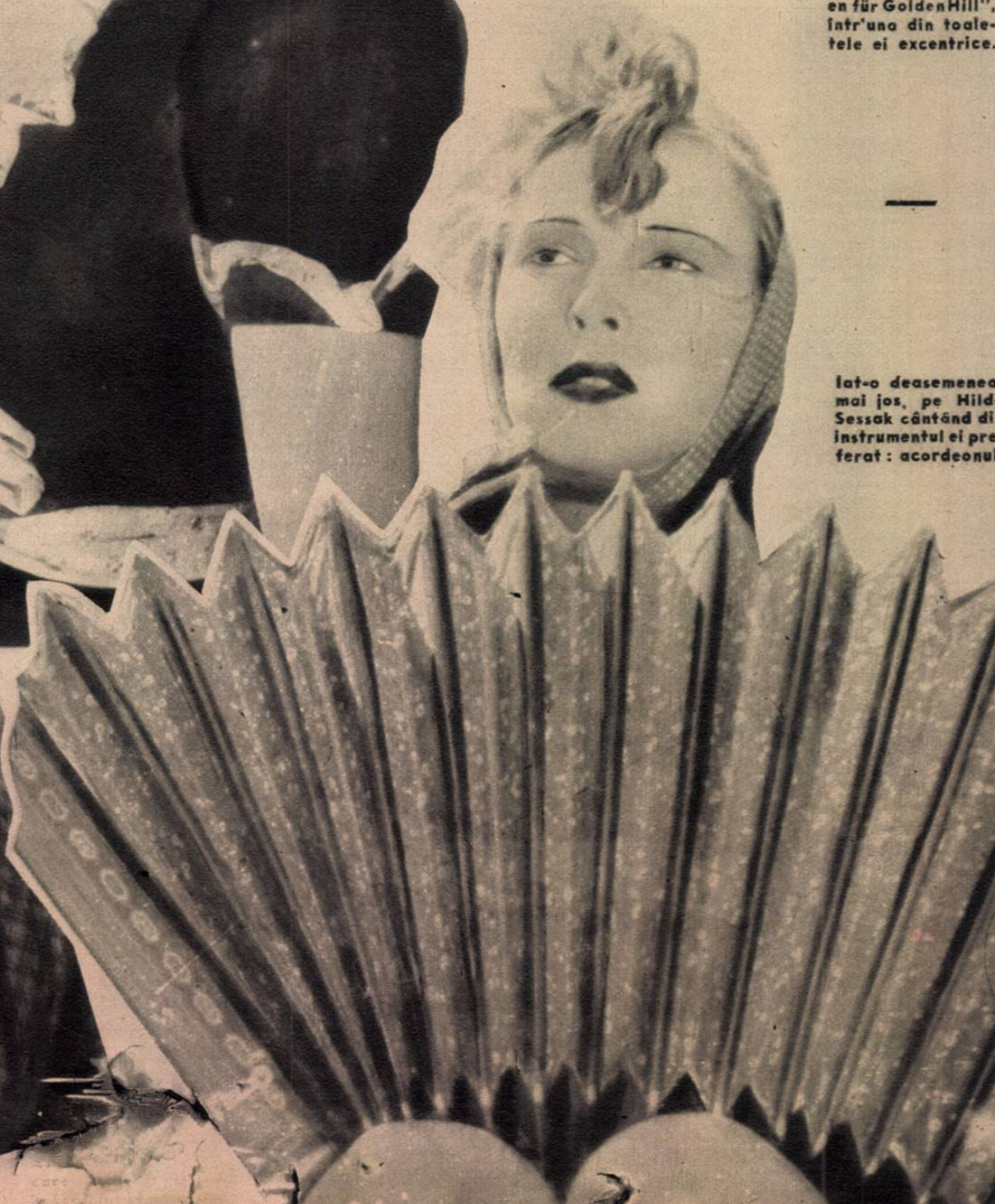
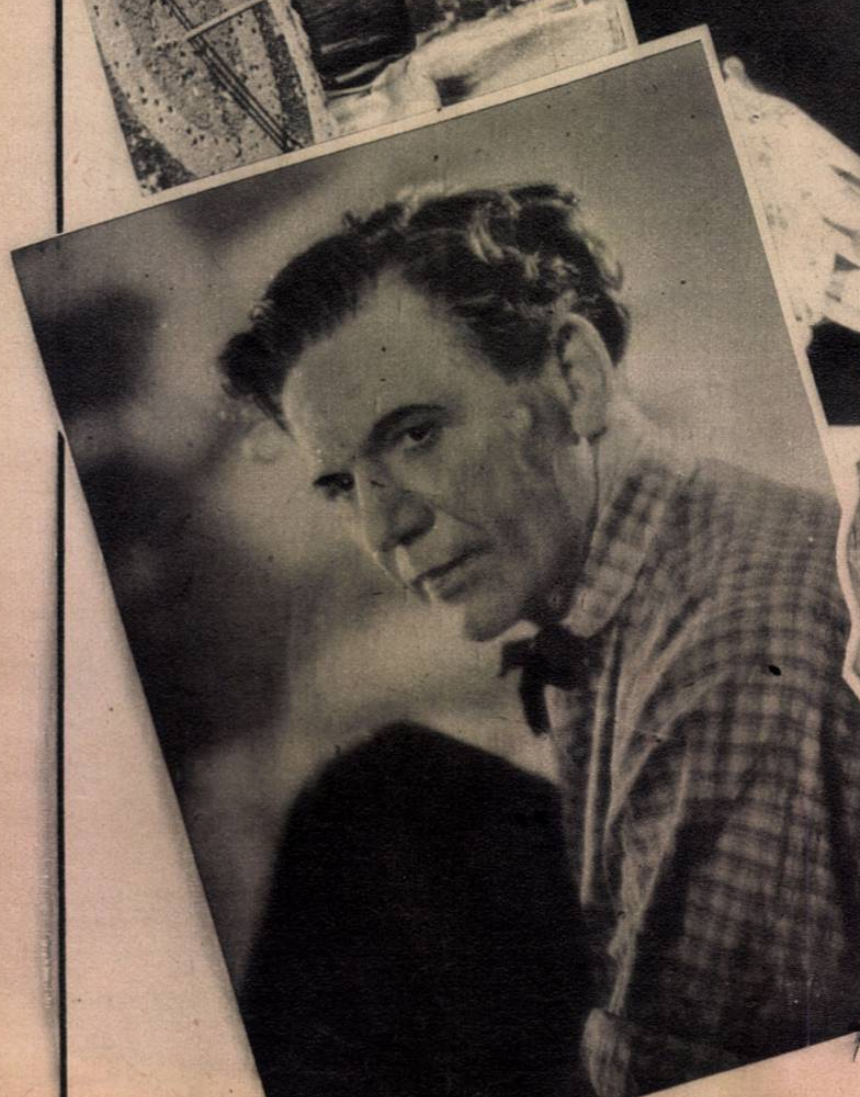
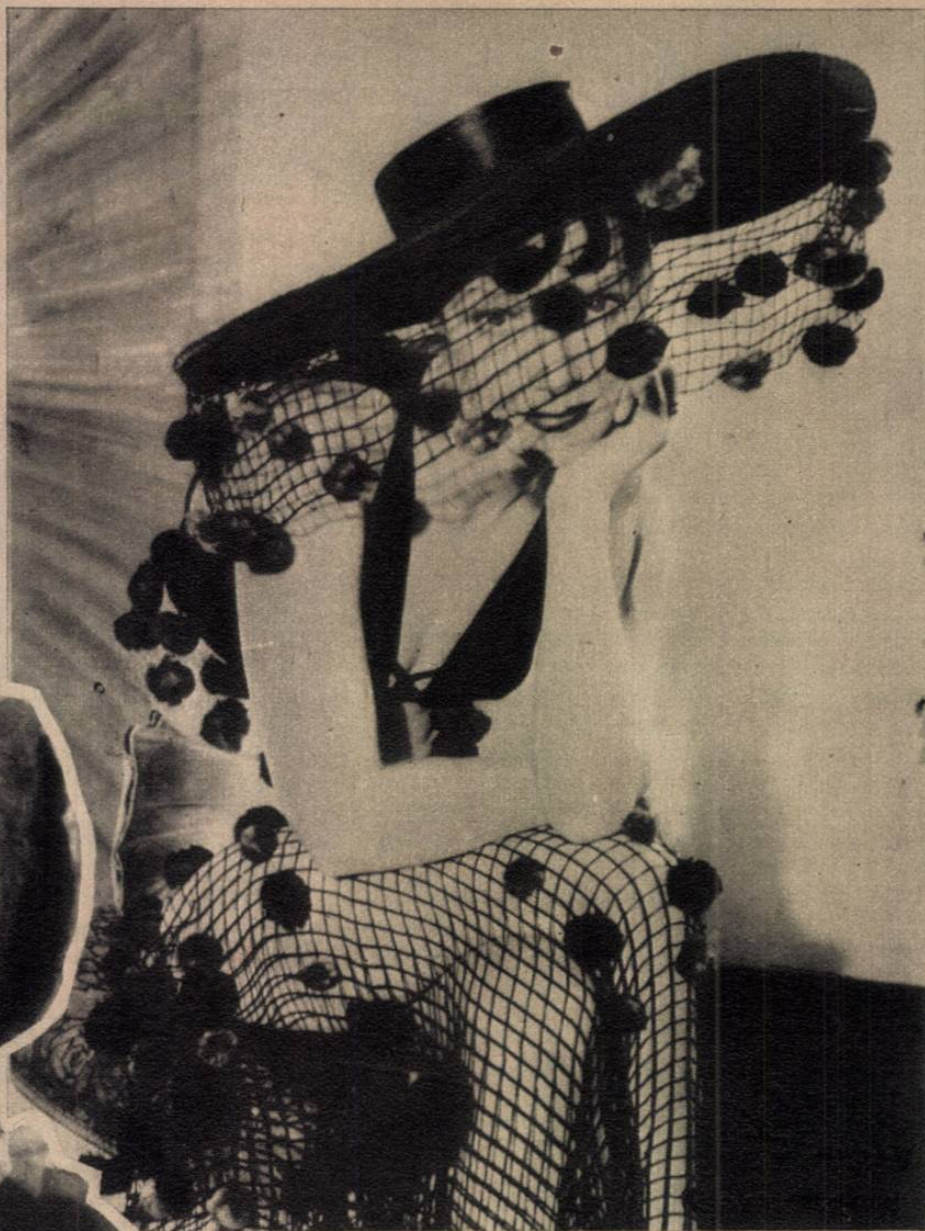
Fotografiile pe care le publicăm în această pagină sunt dealtfel suficient de edificatoare în privința celor afirmate de revista germană.

Gertrud Meyen, care-și primește musafirii în toaletă de... subretă.

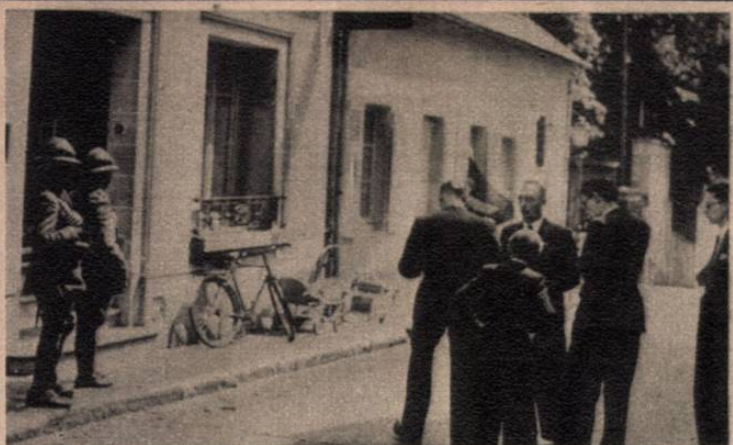
Carl Raddatz, actorul care a învățat să tragă cu arcul la țintă.

Iată-o aici pe Kirsten Heiberg, vedeta filmului „Frauen für Golden Hill”, într-una din toaletele ei excentrice.

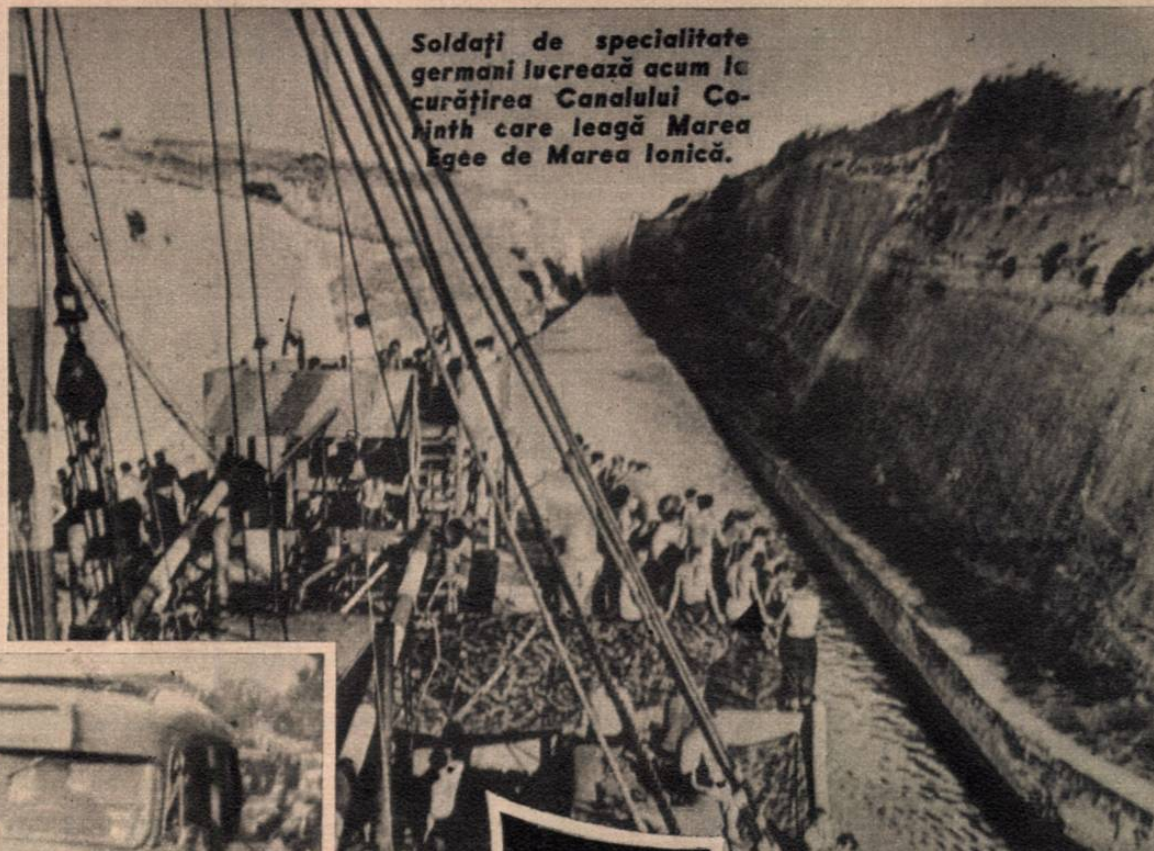
Iată-o deasemenea, mai jos, pe Hilde Sessak cântând din instrumentul ei preferat: acordeonul.

Franta a fost printre primele țări care au rupt relațiile diplomatice cu Moscova, aprobând gestul Germaniei. Fosta reședință a Legației bolșevice dela Vichy e păzită, azi, de jandarmi francezi, așa cum vedem în această fotografie.

Soldați de specialitate germani lucrează acum la curățirea Canalului Corinth care leagă Marea Egee de Marea Ionică.

Pe drumurile Rusiei înaintarea vehiculelor germane se face greu, dar se face sigur. Acestea sunt șoselele din „Paradisul Bolșevic”.

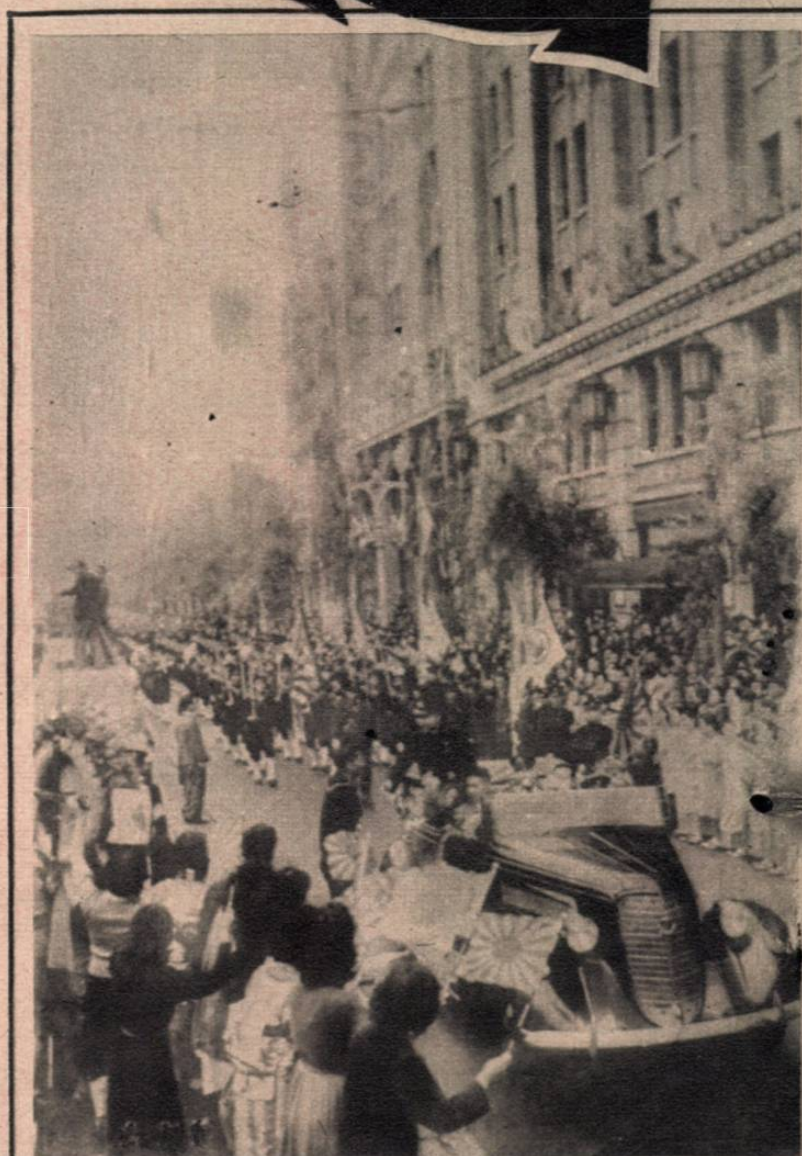

Tancuri grele sovietice distruse și aruncate în marginea șoselelor, de bombardamentele aviației și artileriei germane.

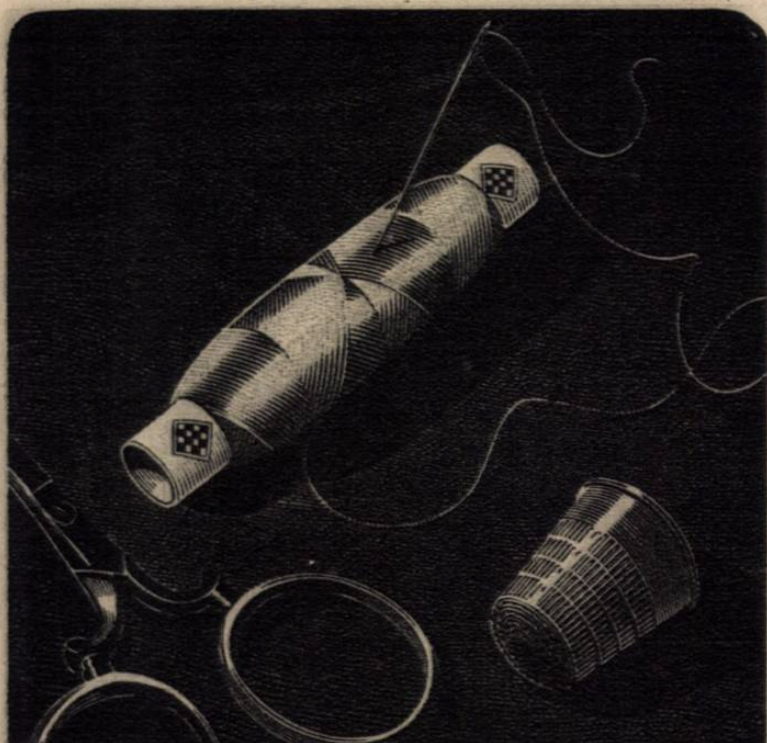
Populația primește pretutindeni trupele germane cu veselie și satisfacție că a fost scăpată de urgența bolșevică.

DE PE Toate FRONTURILE

Ziua Marinei a fost sărbătorită, anul acesta, la Tokio, mai fastuos și mai entuziast ca oricând. Aceasta datorită, desigur, atmosferei generale care aoreolează puternica flotă nipponă în fața evenimentelor mondiale.

Mătase de cusut Gütermann
resistent • elastic

RĂZBOIUL FULGER IN NOUA LUI DIMENSIUNE

(Urmare din pag. 11-a)

Mai există o latură a problemei și anume aceea a materialului uman aruncat în luptă, element care contează nespuse de mult în noua strategie. Despre acest material uman nu mai este însă necesar să scriem noi. Faptele ultimelor săptămâni spun totul. Vertiginoasa înaintare a trupelor germane, după înfrângerea unui adversar îndârjit, consacră odată mai mult geniul militar și capacitatea națiunii germane.

CITIȚI
MARIANA

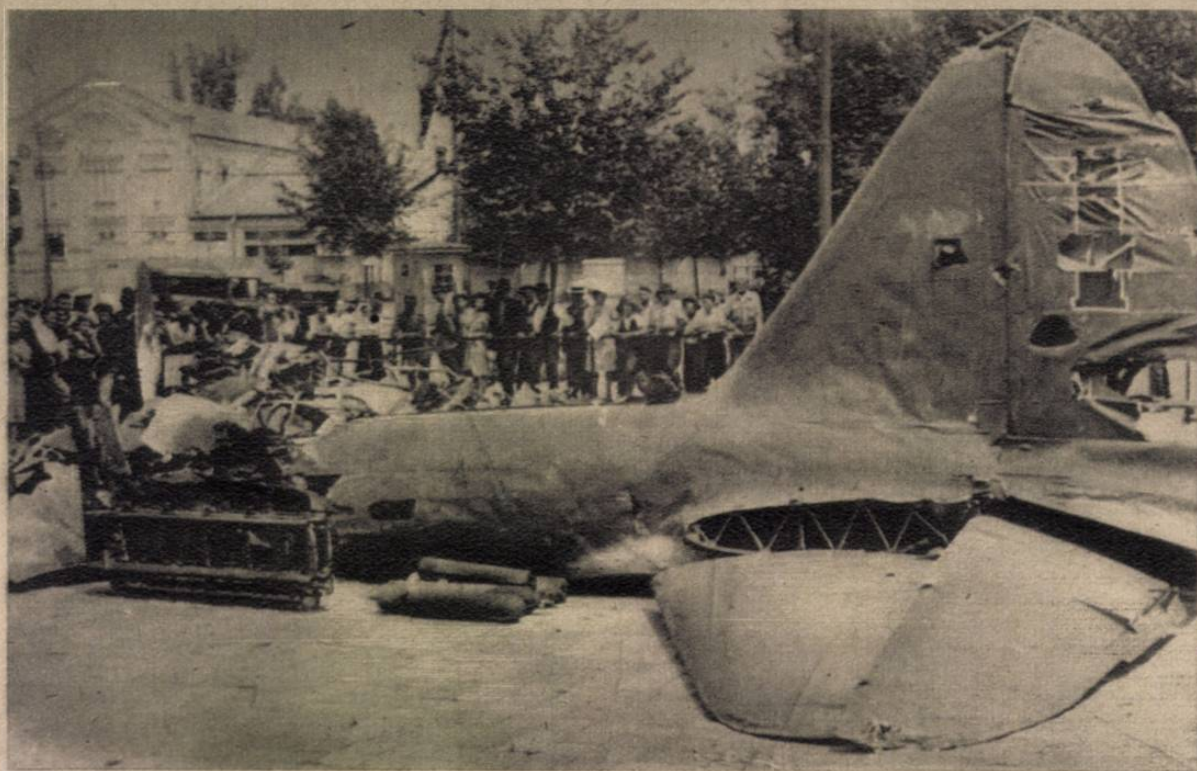
Citiți revista

CINEMA
Singura revistă
cinematografică din țară

ARTISTELE NOASTRE

D-na Tancsi Brătășanu de la Teatrul Național din Timișoara.

Bombardier sovietic, doborât în noaptea de 14 spre 15 Iulie de artileria noastră antiaeriană și expus în fața parcului Carol I.

Chetă pentru

ostași pe stră-

zile Capitalei.

Citiți

„MAGAZINUL”
revista publicului select

Citiți

AVENTURA

Colecția romanelor de aventuri
Apare în fiecare 15 ale lunii

Citiți

„Medicul Nostru”

Cea mai bună și mai frumoasă ilustrată revistă de specialitate.

D-na General Antonescu și d. Mihai Antonescu, vicepreședintele Consiliului, la inaugurarea Expoziției Anti-Masonice din Șoseaua Kiseleff.

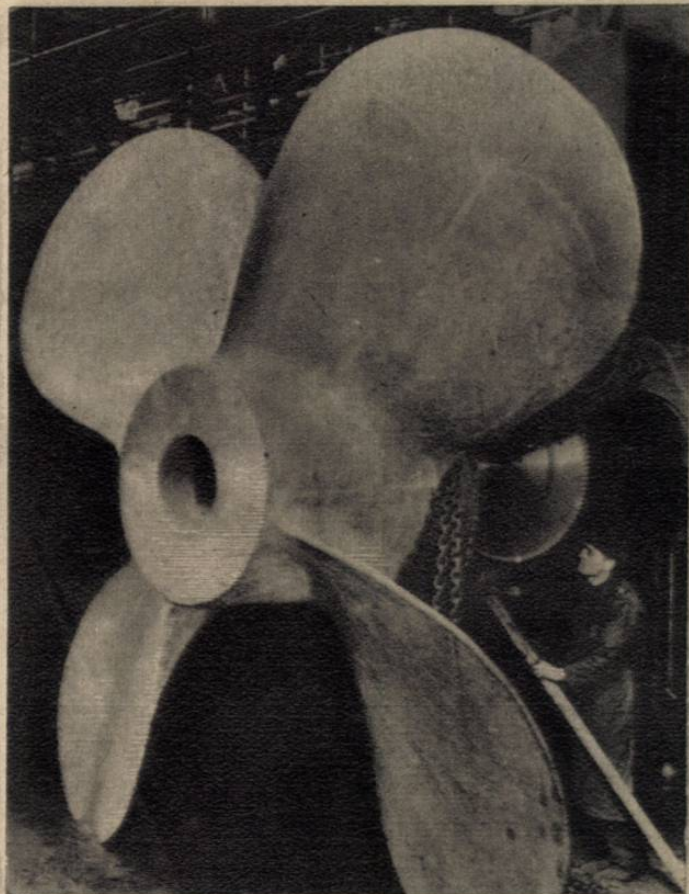
Dacă sunteți curioși

În apropierea frontului, finlandezii au construit asemenea chioșcuri din lemn, la care soldații vin și pot citi toate ziarele și revistele gratuit.

Italianii au timp să se ocupe și cu alte lucruri, pe lângă război. Iată, spre exemplu, o fabrică de păpuși care funcționează normal ca și când n'ar exista război.

Germanii au constatat, construind această elice uriașă de vapor, care cântărește 13 tone, că pot înlocui bronzul, care se întrebuinta până acum, cu un aliaj mult mai bun și mai ieftin.

Pe scena unui teatru new-yorkez s'a făcut această complicată instalație frigoriferă care a permis redarea unor scene polare în decor de ghiță autentică.

Parizienii își păstrează umorul lor caracteristic. Iată cum au înțeles ei să repună în funcțiune, zilele trecute, ceasul din „Place Madeleine” care stătuse.

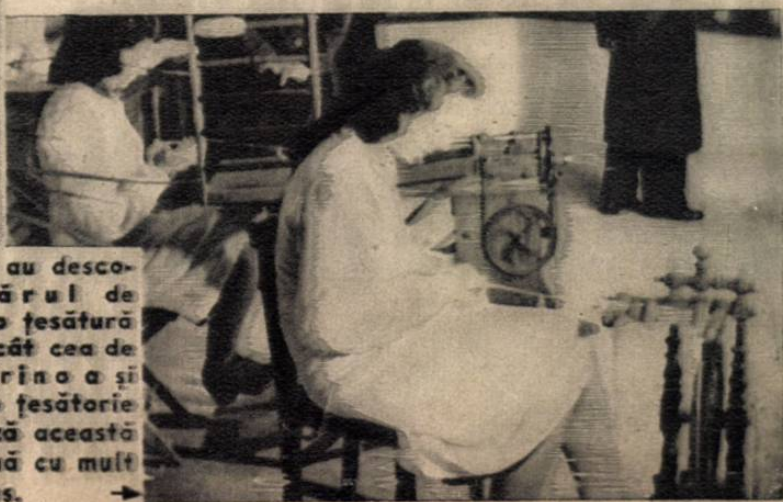
La un recent concurs de frumusețe pentru copii, organizat la Berna, au fost premiați, băiețelul și cele patru fetițe din această fotografie

De când cu războiul, industria marmeladei a dat roade importante. Fotografia noastră reprezintă interiorul unei astfel de fabrici din Italia.

Tot italienii au descoperit că părul de iepure dă o țesătură mai bună decât cea de lână. La Torino a și luat ființă o țesătorie care utilizează această materie primă cu mult succes.

ULTIMELE INSTANTANEE DIN TARĂ

M. S. Regele Mihai și d. General Antonescu la mormântul lui Ștefan Cel Mare din Bucovina pe veci eliberată.

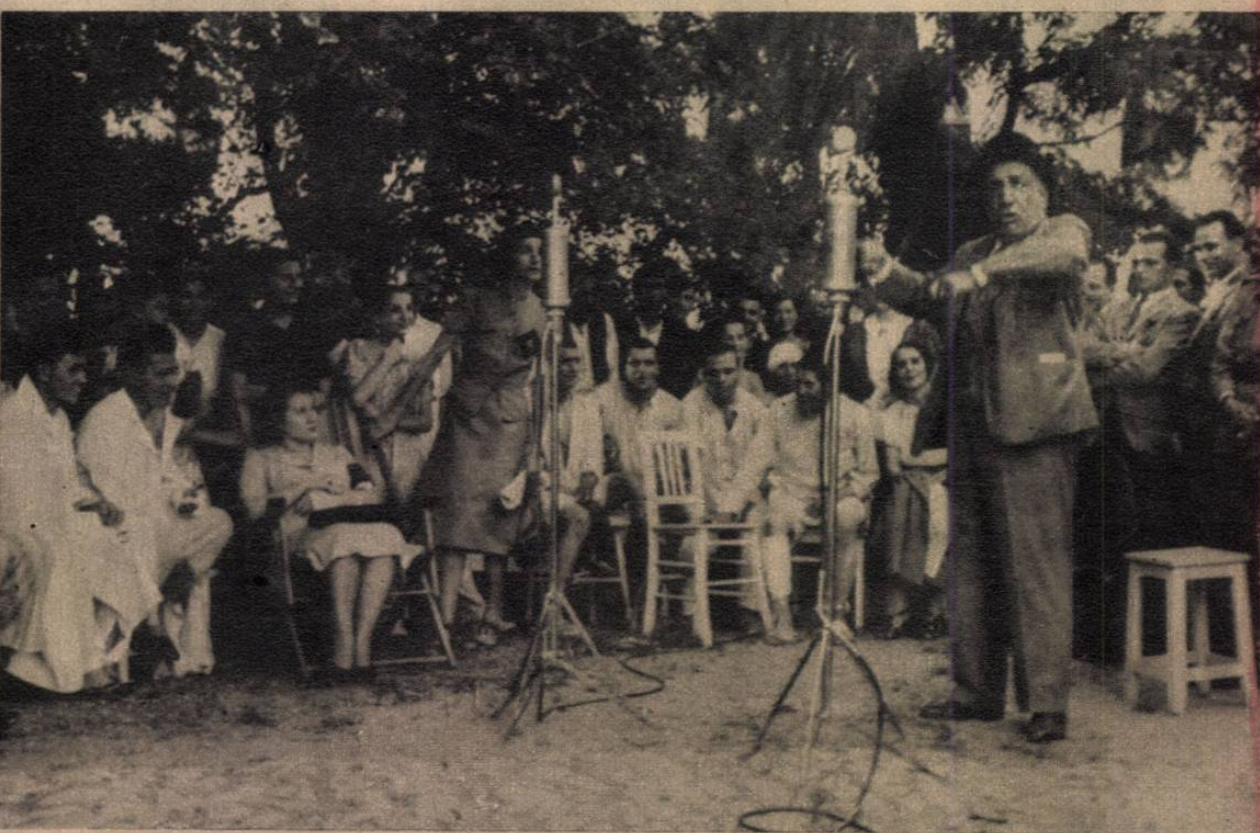
D. General Modreanu, primarul general al Capitalei, vizitând răniții din spital.

Trupe române intrând în Chișinău.

D-na General Antonescu în mijlocul unui grup de răniți, la un spital din Capitală.

Popularul actor, C. Tănase jucând pentru răniți, în curtea unui spital

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ

PREȚ

ANUL XV No. 758

7 AUGUST 1941

32 PAGINI 15 LEI

ULTIMELE REPORTAJE
ȘI FOTOGRAFII
DE PE FRONT

PE BORDUL UNEI VEDETE
RAPIDE ROMÂNEȘTI, ÎN
URMĂRIREA INAMICULUI

UNIVERSITATEA

12 SEP. 1941

PRIMA PARADĂ A ARMATEI ROMÂNE IN CHIȘINĂUL DEZROBIT

Prima defilare a armatelor române pe străzile Chișinăului dezrobite a avut loc în ziua de 27 Iulie, când s'a serbat eliberarea întregii Basarabii.

Tancurile românești, care au luptat pentru dezrobirea provinciei dintre Prut și Nistru defilând, în aceeași zi, pe străzile Chișinăului etern eliberat de sub străini.

Episcopul armate și comandanții oștilor biruitoare după slujba religioasă care a fost oficiată la Chișinău înainte de începerea paradei militare

Omul politic al vremurilor noi

PE măsură ce înaintăm în timp și privim noua stare a lucrurilor din jurul nostru, trecutul recent ne apare și mai deslușit în oribila lui concepție politicianistă.

Ne dăm seama bine, privind activitatea Conducătorului și a guvernului de azi, de colosala deosebire dintre vechiul și noul regim politic al României.

Dumnezeu a dăruit, în ultimul moment, acestui neam obidit un salvator neînfricat și priceput: Generalul An-

Primul care s'a interesat de soarta răniților sosiți în București, a fost vice-președintele Consiliului, d-l prof.

Mihai Antonescu, pe care-l vedem, aici, la unul din spitalele repetat vizitate.

mijlocul poporului; omul care nu urmărește altceva decât binele acestui popor și buna evoluție a țării lui, mai presus de orice ambiții, pasiuni sau veleități personale,—iată ce și-a dorit întotdeauna această țară și ce are, înfățișat astăzi, la dreapta cârmei, grație spiritului de discernământ și apreciere al Generalului.

Și grație, desigur Providenței — cum am spus mai sus — care i l-a scos în cale la momentul oportun și căreia noi toți trebuie să-i fim adânc recunoscători.

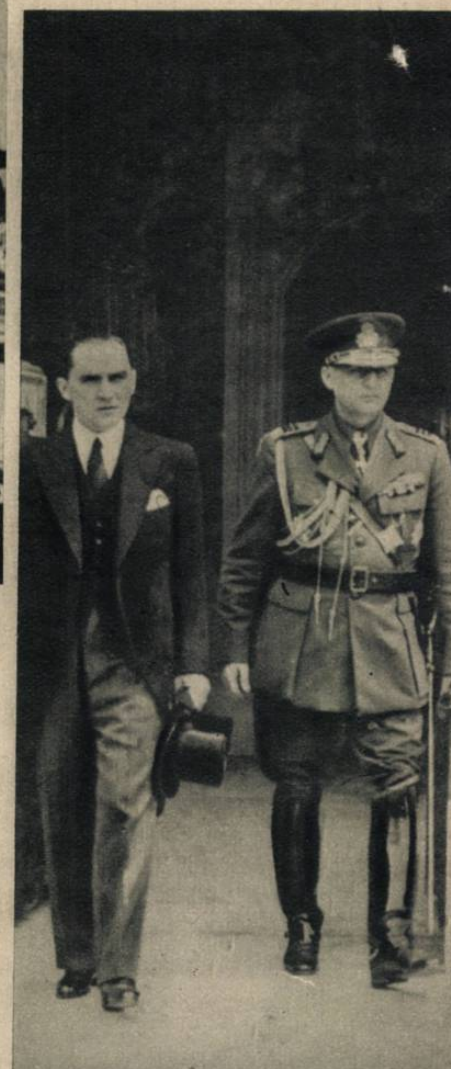
I. V.

Primul care a ținut să aducă prinos de recunoștință lui Dumnezeu, pentru victoria Generalului și a armatelor sale, a fost d. prof. Mihai Antonescu.

Iată-l, deasemenea pe d. prof. Mihai Antonescu, în alte trei instantanee sugestive din activitatea sa neobosită pe tărâmul binelui național: *Sus*: Ținând în fața microfonului, una din frumoasele și pătrunzătoarele sale cuvântări adresate Nației; *Dreapta*: Ieșind, cu d. general Iacobici, din lăcașul sfânt al rugăciunii, în care se duce în fiecare Duminică dimineața.

Jos: Vizitând regiunea inundată din județul Argeș.

tonescu, iar Providența i-a scos în cale Generalului un alt om, de valoare excepțională, care la înțeles și l-a secondat cu competență profundă, în uriașa operă întreprinsă: profesorul Mihai Antonescu.

Tânăr încă, dar de o vastă cultură; fără să fi făcut politică, dar cu o neîntrecută înțelegere a tuturor problemelor; legiferant chibzuit și om al realităților, luptător îndârjit și cu metodă pe tărâm naționalist, spirit clar și logic în soluționarea tuturor chestiunilor, gata să se jertfească oricând pentru binele Nației și pentru interesul poporului românesc, d. Mihail Antonescu ne apare, în toată activitatea pe care o desfășoară, ca adevăratul om politic al vremurilor noi.

Omul căruia nimic nu-i scapă — nici o problemă, nici o suferință, nici o doleanță socială — omul care e permanent prezent în

PENTRU TRUPELE NOASTRE

Nu există obstacol

Pentru ostașii români — ca și pentru cei germani — nu există obstacole, la înaintare. Iată aici, spre exemplu, cum e scos, la rezeală, un autocamion greu, din mocirla unui drum ucrainian.

Când câmpul de înaintare e descoperit, vehiculele trupelor noastre știu să se camufleze, spre a nu atrage atenția avioanelor inamice.

Acolo unde tancul se poate împotmoli, drumul lui e presărat cu lemne, de pionerii noștri.

Acciași pioneri, cari știu să reconstruiască, în grabă, un pod stricat de bolșevici.

Mâna omului sau forța animală, totul e utilizat spre a învinge obstacolele drumurilor din „paradisul sovietic”.

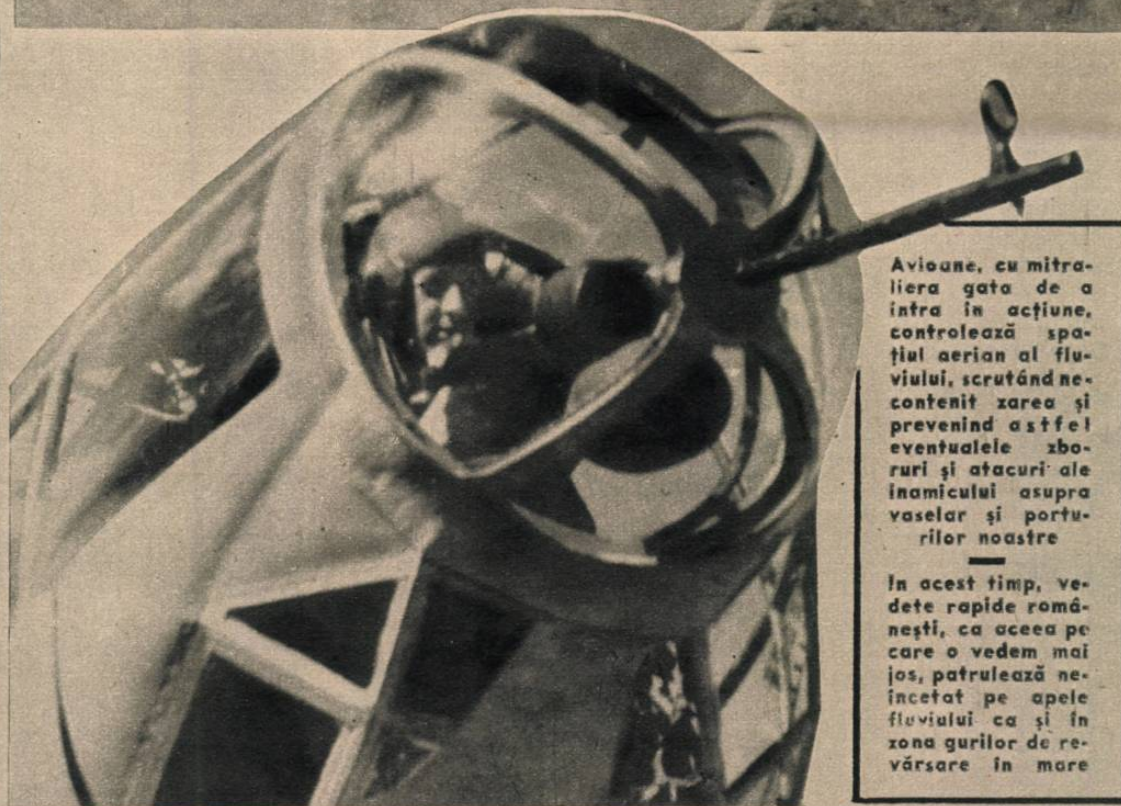

AȘA E APĂRATĂ

Dunărea NOASTRĂ

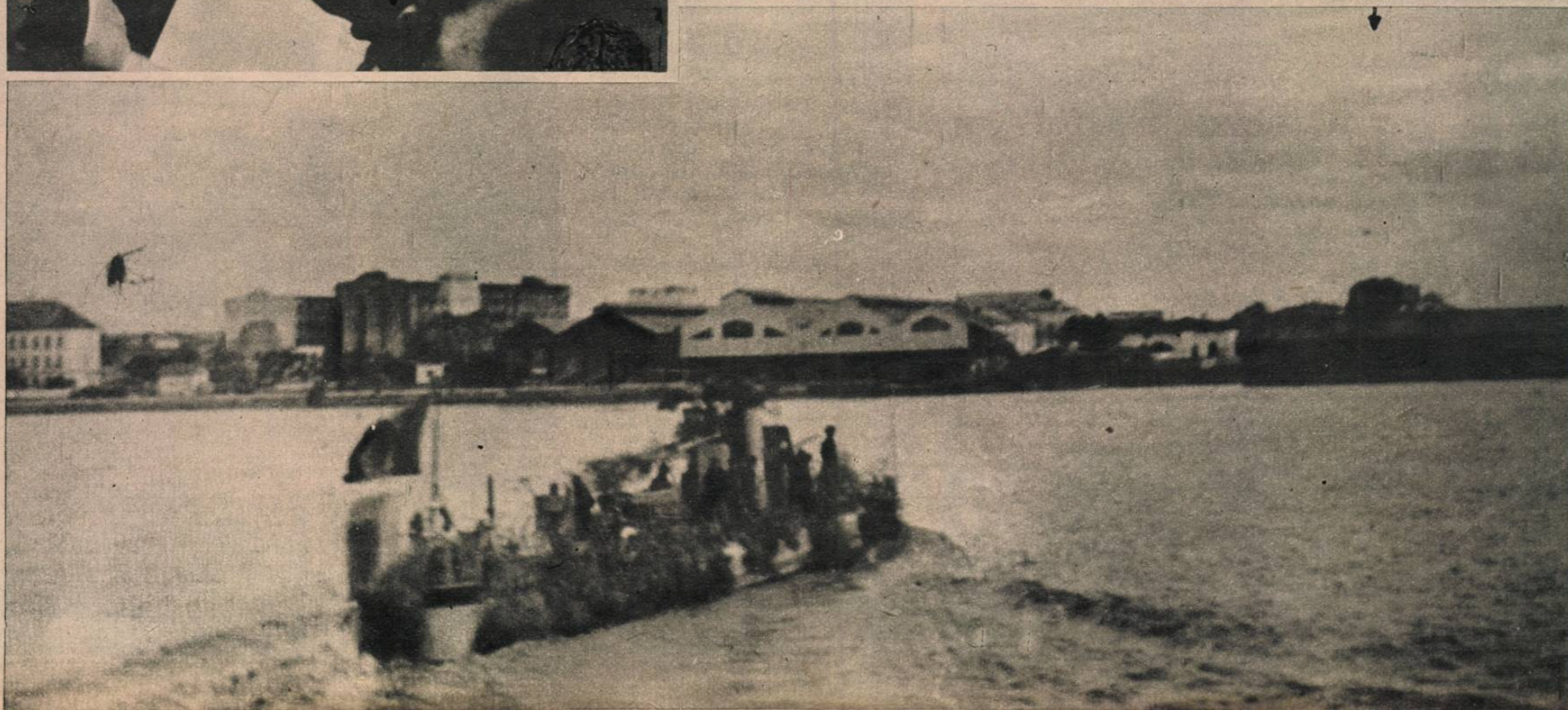
Unul din numeroasele posturi de mitralieră, care
au străjit malul dobrogean al Dunării până la
îsgonirea bolșevicilor din Basarabia

D. General Antonescu inspectând unități de luptă,
maritime și fluviiale, dela gurile Dunării

Avioane, cu mitraliera gata de a intra în acțiune, controlează spațiul aerian al fluviului, scrutând neconținut zarea și prevenind astfel eventualele zboruri și atacuri ale inamicului asupra vaselor și porturilor noastre

În acest timp, vedete rapide românești, ca aceea pe care o vedem mai jos, patrulează neîncetat pe apele fluviului ca și în zona gurilor de revărsare în mare

Capitala în timpul de război

NOILE mijloace tehnice cu care se duce războiul, au desființat deosebiri între cei de pe front și cei din dosul frontului.

Nu este un paradox afirmația că în războiul modern nu mai există fronturi, ci că țara întreagă care se află în ostilitate, este un vast front care înglobează atât pe cei care poartă o uniformă și o armă de foc, cât și pe cei care poartă unelte de muncă ale activității zilnice.

Dintr'un anumit punct de vedere, de sigur că linia frontului și lupta comportă mai multe pericole decât munca în uzine, în ateliere și în biurouri.

Dar de când orașele și populația civilă nu mai sunt crutate de bombe, de când războiul a devenit o aspră luptă în care sunt angajate toate forțele vii ale națiunii, fizionomia orașelor se schimbă necesarmente din clipa în care se declară starea de ostilitate.

Și chipul Bucureștilor s'a schimbat.

Dar am putea spune că nu-i șade rău primului oraș al țării, ciudata haină pe care i-a prins-o de umerii războiului.

Bucureștiul era un oraș al muncii, al flecăreliei, al uzinelor și al cafenelelor, un oraș în care se amestecau aspectele nobile și active ale vieții cu cele parazitare și orientale.

Astăzi, nici urmă din atmosfera de indolență a cafenelelor de altădată.

Flecarii au dispărut: i-a înghițit munca forțată sau voluntară, i-a aspirat frontul muncii sau acela al luptei.

În orice caz au dispărut.

Bucureștiul este un oraș de muncitori. Un oraș în care armata fără arme a funcționarilor și muncitorilor pornește

Cine e curios, poate vizita Expoziția Antimasonică dela Șosea, unde poate vedea, printre multe alte drăcovenii, și acest panou cu distincții și „colane” inventate de tenebroasa organizație a trecutului.

Sus: La Patriarhie s'au oficiat cele mai înălțătoare slujbe și s'au ținut cele mai pătrunzătoare cuvântări pentru victoria și eroii Neamului.

Stânga: Când o nouă victorie a armatelor noastre se anunță, mulțimea își manifestă astfel entuziasmul pe străzile Capitalei.

din zori spre munca de toate zilele. Se muncește mai intens ca altădată și cu mai multă nădejde, căci Generalul Antonescu a știut să mobilizeze conștiințele armatelor pașnice din dosul frontului, care trebuie să asigure bunul mers al țării.

Chipul Bucureștilor este acela al unui oraș-uzină. Atmosfera este de gravitate senină. Nimeni nu diminuează caracterul serios al clipelor istorice prin care trece întreaga țară. Toți sunt conștienți de faptul că România se îndreaptă pe un drum de glorie și de mărire.

Optimismul înfloarește pe toate fețele. Un optimism sănătos grefat pe realism. Slabele bombardamente ale inamicului n'au domoralizat pe nimeni.

Au provocat mai mult haz decât necaz.

Oriunde privești, zidurile și panourile sunt pline de afișe cu apelurile Consiliului de Patronaj — apeluri la care poporul răspunde cu însuflețire și recunoștință.

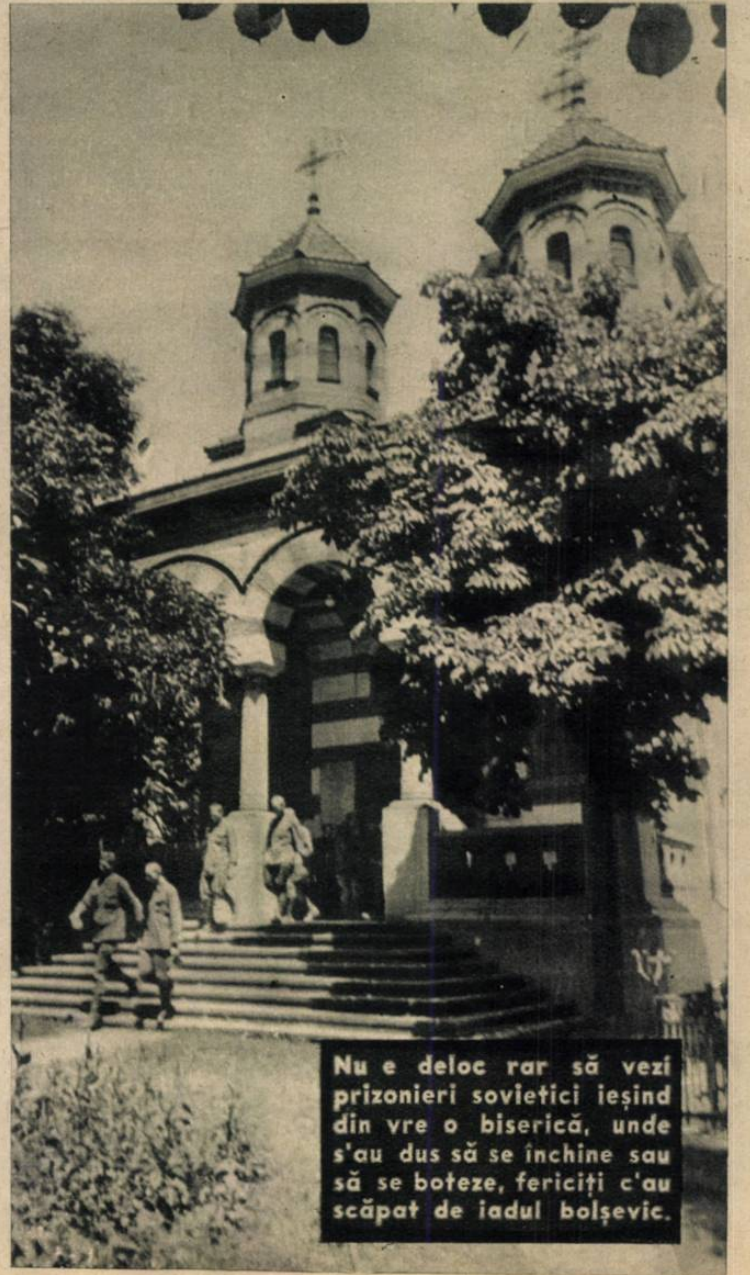
De la o vreme, prin tramvaie poți asculta asemenea conversații:

— Cum suporti alarmele, dragă?
— Nu le suport, răspunde cel întrebat, le... dorm.

Alții povestesc, cu lux de adjective, frumusețea pitorească a cerului în timpul unei alarme.

Aceștia au imprudența poetilor. Și romanul Plinius a vrut să vadă cum coboară lava de pe Vezuviu și l-a cuprins valul fierbinte și dătător de moarte.

Există bucureșteni care au pasiunea spectacolelor tari. Privesc în timpul alarmelor la rachetele lumi-

Nu e deloc rar să vezi prizonieri sovietici ieșind din vre o biserică, unde s'au dus să se închine sau să se boteze, fericiți c'au scăpat de iadul bolșevic.

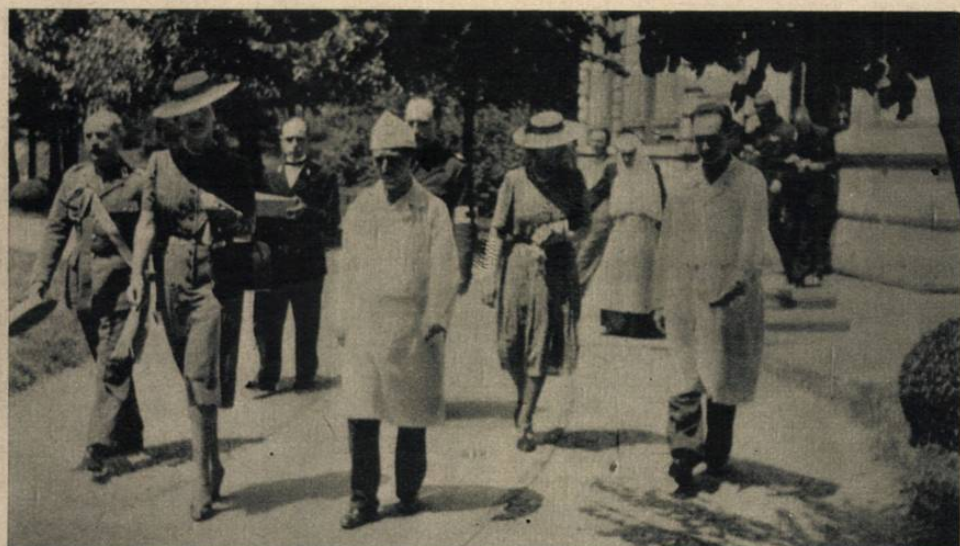
noase pe care le aruncă apărătorii capitalei, precum și la semnalele luminoase ale adversarilor. Acești amatori de spectacole pitorești pretind că au avut rare satisfacții estetice privind cerul în timpul alarmelor. Autoritățile nu încețază însă să atragă atenția acestor imprudenți care se comportă ca niște copii.

Așa dar în privința bombardamentelor bucureșteanului a rămas calm.

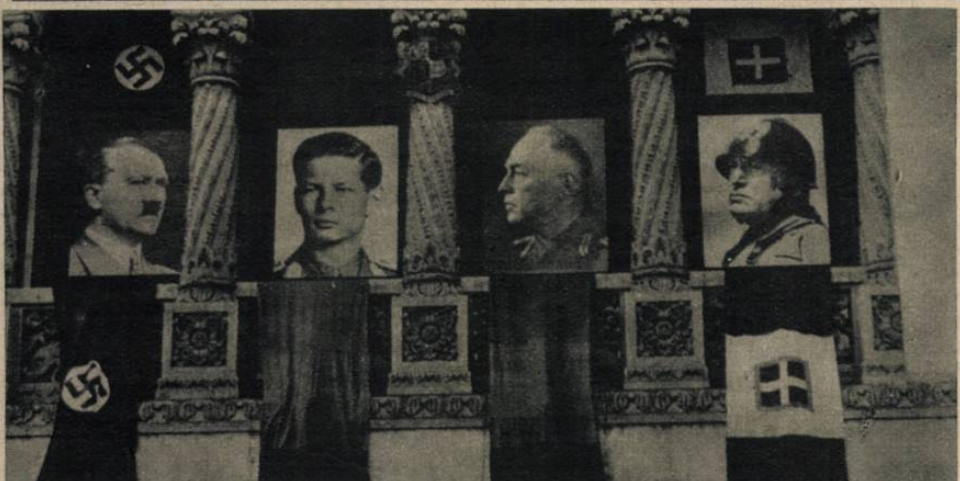
Cam acesta este, în câteva cuvinte, aspectul moral al orașului. În privința aspectului fizic, exterior, de sigur că noaptea orașul este cufundat în smoolă. În timpul zilei poți vedea cum aproape toate vitrinele capitalei au fost grațios decorate cu banderole gumate care împiedecă răspândirea cioburilor în cazul în care vitrinele s'ar sparge.

În această decorație, fiecare negustor a adus aportul fan-teziei personale.

Câte vitrine atâtea modele!

Poți întâlni, la orice poartă de spital, la orice instituție de caritate și la orice oră din zi, pe M. S. Regina Mamă Elena sau pe d-na General Antonescu, interesându-se de răniți sau de soarta celor nevoiași.

Săptămâni întregi a stat astfel orașul pavoazat, în semn de recunoștință față de dezrobitorii provinciilor lui scumpe.

Unii au profitat de ocazie și și-au împodobit vitrinele cu reclame.

Astfel pe fereastra unei regii, am văzut desenat cu hârtie chipul unui fumător vesel. Un frizer și-a desenat o infinitate de piepteni și câteva foarfece.

De când orașul a primit pe răniții războiului nostru sfânt, toată lumea dorește să-și exprime recunoștința față de întregitorii frontierelor. De multe ori la orice oră din zi, poți vedea pe Regina Mamă Elena sau pe doamna General Antonescu în momentul în care intră sau iese dintr'un spital, în care se duce să aducă o alinare eroilor noștri.

În zilele în care s'a făcut pe stradă cheta pentru darul ostașului, lumea a răspuns cu generozitate. Am văzut domni și doamne care purtau la butonieră mai multe cocarde. Cutiile cu țigări pentru ostași s'au umplut.

Casetele doamnelor dela Crucea Roșie s'au îngreuiat. Până și copiii țineau să fie prezenți cu modestul lor obol. Când s'a anunțat ocuparea Basarabiei, populația a făcut o manifestație spontană în cursul căreia a aclamat îndelung pe Conducător și pe aliați. Piețele și clă-

dirile ministerelor au fost decorate cu chipurile M. S. Regelui, al Conducătorului, al Führerului Cancelar și al Ducelui. Aceste patru personalități sunt garanțiile unui viitor de aur pentru România. Față de inamic, românul nu încetează de a fi iertător și înțeleghător.

Românul care trece prin fața unei biserici din care ies tocmai câțiva prizonieri bolșevici ce se înapoiază în lagăr dela slujbă, exclamă: „Sărmanii, nici n'au fost măcar botezați“.

Fiecare știe să facă deosebirea între poporul rus și între conducătorii lui criminali. Dovada o face faptul că rușii care trăesc pe teritoriul țării și care sunt anticomuniști, sunt simpatizați și sunt lăsați să-și vadă de treabă.

Iată panourile indicative ale adăposturilor pe care le întâlnești la orice pas pe străzile Capitalei.

Așa arată vitrinele Capitalei în timp de război. Și totuși ele sunt foarte atractive, grație desenelor pe care le-au născocit negustorii în lipirea benzilor de hârtie menite să le cruțe geamurile.

Cetățenii Capitalei pot vedea, într'o expoziție deschisă în piața Brătianu, tot ce au aruncat avioanele bolșevici în raidurile lor asupra Bucureștiului.

În parcul Carol unde a fost expus un avion uriaș al bolșevicilor, care fusese doborât într-o luptă aeriană, lumea se duce pentru a constata disproporția între om și mașină, căci materialul rusesc poate fi relativ bun dar oamenii nu știu să-l folosească.

Poate că n'au nici pentru ce să-l folosească. Nimeni n'are nimic de apărut: nici familie, nici credință, nici proprietate. Aceasta e convingerea unanimă. Comandamentul apărării pasive a Capitalei a organizat, pe terenul Municipiului din B-dul Brătianu, o expoziție de bombe, de rachete luminoase și de schije de bombe, căzute asupra orașului cu prilejul ultimelor bombardamente. Publicul a început să viziteze această expoziție și părerea tuturor este că suntem bine apărați.

Așa dar bucureștenii sunt plini de încredere în victoria aliaților și în așteptarea acestei victorii, fiecare munceste la locul lui, femeile îngrijesc de răniți, școlărițele lucrează pentru ei, iar masa anonimă a muncitorilor lucrează de zor în ateliere și uzine pentru a acoperi nevoile țării. Dela orele opt seara, tramvacele își duc încărcătura vie spre toate cartierele capitalei și

(Continuare în pag. 14)

Post de apărare anti-aeriană la capul unui pod, peste care trupele noastre au trecut Nistrul, în urmărirea inamicului

Ucrainenii, fericiți c'au scăpat de bolșevici, s'au ascuns restu

Într'un sat românesc de dincolo de Nistru, o cruce ridicată de populație străjuește mormântul celor care și-au dat viața pentru salvarea neamului

Lina Nico

REPORTAJ

TRECEM Nistrul pe la Năslavcea-Nouă, pe podul de vase ridicat în grabă de pionierii noștri. E drumul mai bun decât prin Mohilău, Coslov sau Lia-sevți și scăpăm de aglomerație. Un căpitan disciplinează coloanele.

Calea ce străbatem este la jumătate distanță între malul rusesc al Nistrului și linia cazematelor. Le putem vedea, acum, pe toate, — aceste morminte de beton ferecat care au înghițit tinereți și elanuri de bravi luptători. Sunt ruină, din cauza trotilului și dinamitei și leșurile fac sentinela eternă lângă ușile grele de fier. Am găsit chiar o femeie moartă în cazemată, — o colhoznică ce a dăruit cândva duioșii și tandrețe ostașilor bolșevici.

Până la Serebria, lanțul întăriturilor e neîntrerupt. Cazemata din dealul Serebriei, e cât un oraș. Clădită pe două etaje, are uzină electrică, baie în marmură, ateliere de croitorie și cismărie, e îmbelșugată în tunuri și muniții de tot felul, hrană și echipament. Un adevărat labirint cu 600 de intrări. Cantonăm în satul care ne primește rece și speriat. Comisarilor le-au spus locuitorilor că noi, românii, împușcăm și schingiuiim. Abia acum, când le vorbește maiorul Ștefanov — basarabean care știe perfect limba ucrainiană — se îmbălbănesc. Murmură împotriva evreilor și încep să se plângă de ororile regimului.

Am mers o zi, 30 km., prin U-

Cazematele liniei Stalin erau camufiate așa cum vedem în această fotografie

Coloană de infanterie înaintând pe pământul Ucrainei

arată unităților noastre avansate, locurile în care
rile armatelor sovietice

Volle-De TRU

DE PE FRONT

craina, printre colhozuri jecmă-
nite, printre tancurile, tunurile
și camioanele distruse. Zac în
șanțuri lăzi întregi cu muniție.
Străbatem greu pe drumurile
întortochiate, urcând dealuri
uriae și ne îngrijim de pantele
mari și primejdioase.
Copiii și fetele ne dau flori,
lumea a ieșit toată la marginea
satului, primindu-ne cu salutul
român. Observăm în grămadă,
șase soldați bolșevici, în uni-
forme, care ne salută și ei. Au
fugit de pe front când au auzit
de intrarea trupelor române
eliberatoare.

Am prins prizonieri, printre
cari și comisarul poporului, un
evreu. Plânge mereu și se vâi-
cărește atât de temător de
moarte că te apucă sila.

O sdreanță de om care cer-
sește mila. Prizonierii cer și ei
îngăduința să-l sfășie și nici nu
mai așteaptă învoirea.

S'au încheiat trei zile de când
pornim marșul pe șesurile U-
crainei. Poposim acum în satul
J. așezat pe coastă, între păduri
frumoase. Ne primește populația
cu pâine și cu sare, ne dau
flori, iar noi le împărțim țigări.
Sunt curioși să vadă banii ro-
mânești și ne cer insistent.

Un grup de copii au spart
școala și ne-au adus portretele
lui Stalin, Molotov și Lenin. Le
ard cu toată ceremonia, în ho-
hotele de răs ale locuitorilor,
cari nu mai conțin strigând:
„nema colhoz, nema bolșevici,
slobodna Ucraina!” S'a umplut
de lume curtea colhozului. Fie-
care dintre ei e cu ochii pe
magazii. Își iau pluguri, căruțe,
grape, tot felul de unelte agri-
cole. După 30 de ani, se simt și
ei din nou proprietari.

E noapte frumoasă. Strălucesc,
pe cer, stelele neobișnuit de viu,
e noapte înaltă și văzduhul
senin.

Biserica din deal fără cruce,
o ruină, străjuște, stinger,
amintirea tristă a fostului regim.
Așa sunt toate bisericile, pres-
chimbate de bolșevici în graj-
duri sau colhozuri. Asta nu-i
împiedică pe localnici să ne
ceară preot. Îi satisfacem și Joi
seara e cea dintâi vecernie, cea
dintâi oficiere. Ruga lor, plină
de smerenie, pare mai ferbinte:
oameni obidiți în biserică în
ruină, au ingenunchiat în fața
icoanelor din care urme șterse
au mai rămas.

Plecăm în zori, departe, mai
departe, către Bug și către Sud.

Sold. T. R. ILARIU DOBRIDOR
Reporter de războiu P. P.

Populația unui orașel ucrainian întâmpină cu salutul român tru-
pele noastre care trec prin localitate

Tun românesc camuflat, în mij-
locul unei pajiști înflorite, dincolo
de Nistru

Baterie românească
în poziție de tragere
pe malul Bugului

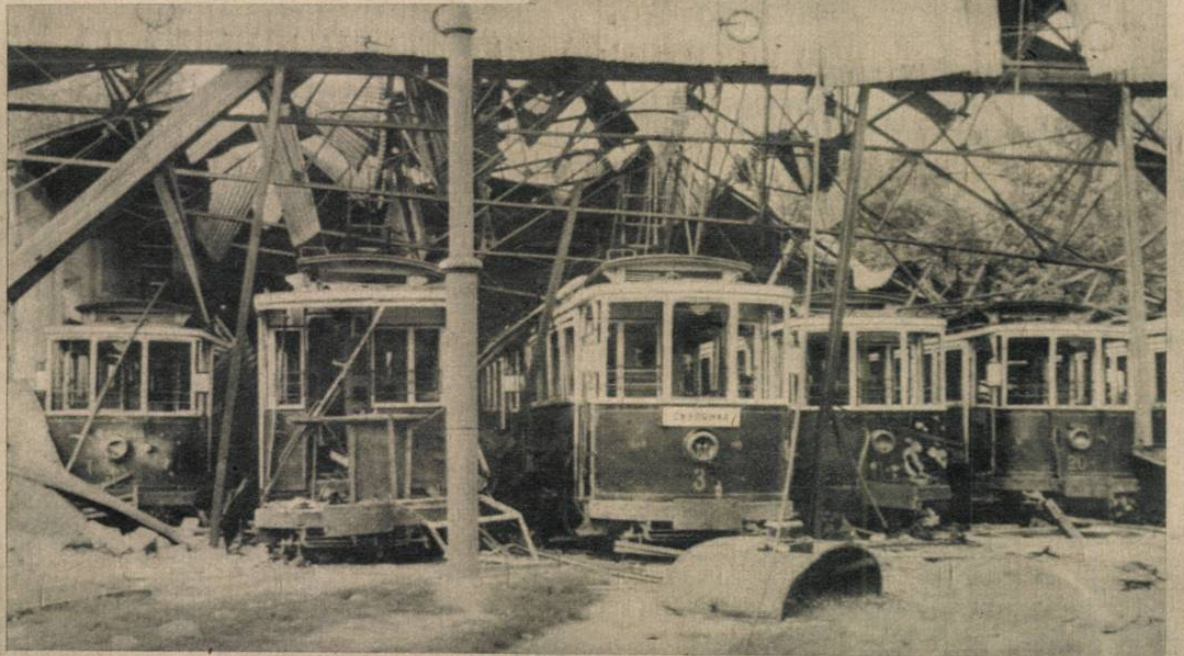

Localitatea Hâncești, după
retragerea hoardelor
barbare

Biserica satului Crasna, din ju-
dețul Cetatea Albă, care după
ce a fost jefuită, a fost incendiată
de bolșevici

*Ce au lăsat
în urma lor,
hoardele roșii*

Iată, (sus, la
dreapta)
cum a fost
găsit de ar-
matele româ-
ne, depoul
tramvaielor
din Chișinău,
în care bol-
șevicii au
tras cu tu-
nurile.

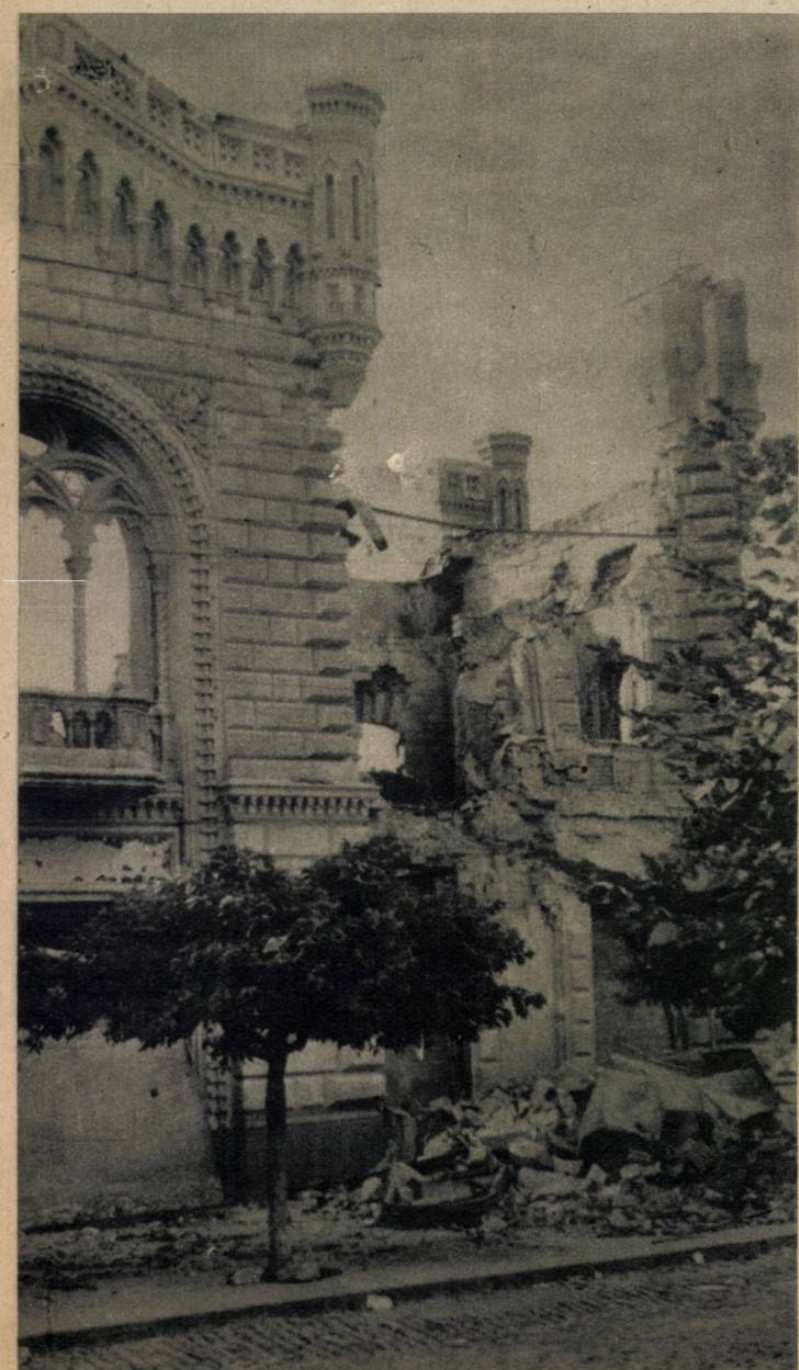
Iată, mai jos
(la dreapta)
un cartier
periferic al
orașului Cer-
năuți, jefuit
și incendiat.

Iată, dease-
menea, mai
jos, cum ara-
tă strada
principală a
orașelului
Storojineț,
după retra-
gerea bolșe-
vicilor.

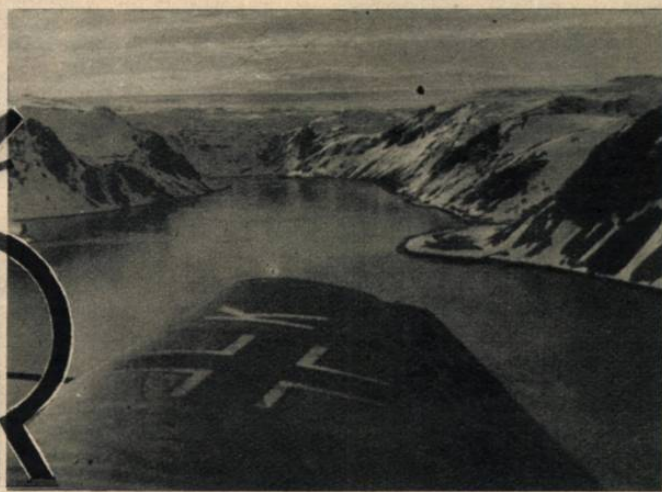

Și iată, în-
sfârșit, (la
stânga) pri-
măria din
Chișinău, ale
cărei ruine a-
bia de mai
lasă să se în-
trezărească
frumusețea
construcției
de altădată
a împunăto-
rului palat
municipal ba-
sarabean.

Cu avionul în Țara LAPONILOR

Un tânăr lapon împrietenit cu doi aviatori germani, alături de cari se simte fericit

ESTE bizar câte lucruri stau în directă legătură cu războiul, deși în aparență n'ar exista nici una. Cine s'ar fi gândit că blajinii laponi, locuitorii din apropierea Cercului Polar, vor trebui să mulțumească tocmai acestui război ucigător pentru faptul de a fi venit în contact cu civilizația modernă.

Totuș, pentru acești primitivi ai regiunilor înghețate războiul acesta a fost o adevărată binefacere. Trupele germane, care au rămas în apropierea Cercului Polar dela terminarea luptelor din nordul Norvegiei, intrând în legătură cu laponii, le-au adus acestora o bună stare nesperată nici în visurile lor cele mai îndrăznețe.

De bună seamă că trupele germane nu se află chiar în ținutul locuit de laponi, ci în imediata apropiere a acestuia. Serviciul de patrulare al avioanelor germane trece însă în mod regulat peste puținele colonii ale oamenilor gheții, iar în zilele de răgaz, aviatorii cari au admirat din înaltul norilor ținutul, fac excursiuni, în primitive gabriolette, spre așa zisele sate lapone.

Laponii nu știu ce este aceea războiul. Pentru ei lumea se limitează la cele câteva sute de kilometri pătrați pe care

il cunosc. Preferă ca pentru puținele lor produse casnice care ar putea să fie de oarecare interes pentru un om modern, să capete lucruri utile, mai ales cuțite de care au mare nevoie, tutun, și de ale mâncării.

Echipajul unui avion german a anunțat pe șeful unui sat lapon — sat compus din câteva colibe săpate pe jumătate sub pământ — că vor să le facă o vizită.

Chestiunea aceasta nu era tocmai ușoară, căci satul lapon este situat dincolo de apa rece și adâncă a unui fiord, iar laponii trebuie să vie cu bărcile lor scobite din trunchii de copaci, spre a-și întâmpina și transporta musafirii.

Călătoria în această primitivă barcă nu este în măsură să liniștească temerile nici măcar ale unui om curajos. Trebuie să fii bun echilibrist ca să menții barca aceasta într'un relativ echilibru. Cu oarecare bunăvoință lucrul este posibil însă.

Ajunși în sat, aviatorii sunt întâmpinați de toată populația,

rătăcesc cu turmele lor de reni în căutarea unor pășuni mai bune.

Cauzele zbușumului oamenilor moderni, nu le înțeleg ei și nici nu caută să se înțeleagă. Dacă au suficientă grăsime pentru lungile luni de iarnă, dacă renii le sunt sănătoși, ei nu mai au nici o pretenție.

Banul nu-l prețuiesc, deși

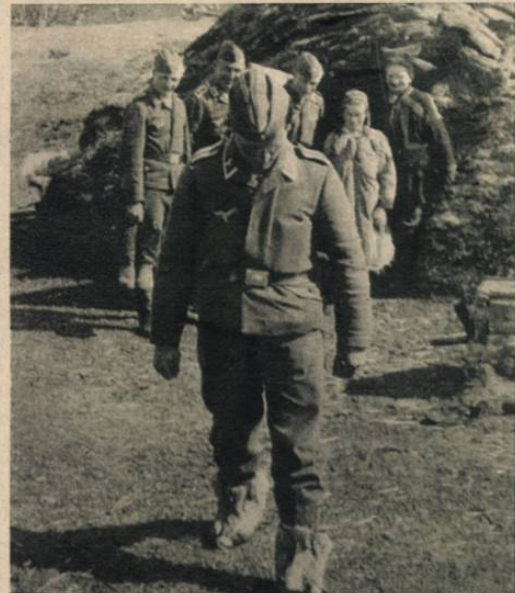
Laponul își transportă musafirul cu luntrea lui primitivă, în care trebuie să ai curaj să te urci

O femeie laponă arată aviatorilor germani cum se încălță oamenii din țara ghețurilor

Iată-l pe curiosul aviator german încercând originala încălțăminte confecționată de laponi din piele de ren

Și astfel însoșonat, în hazul celorlalți, aviatorul încearcă primii pași prin ograda laponă...

care se ridică la vreo douăzeci de persoane.

După „prezentările” fără cuvinte, aviatorii sunt luați și conduși din locuință în locuință. Fiecare lapon vrea să-și arate măsura în împletitul plășilor de pescuit, în confecționarea încălțămintei speciale din piele de ren, în șlefuitul oaselor de focă.

Încălțăminte laponă, care aduce într-o oarecare măsură cu mocasinii indienilor din America, au un succes deosebit. Din păcate laponii nu prea se arată dispuși să vândă tocmai aceste obiecte de îmbrăcăminte foarte utile, astfel că dobândirea unei perechi ca amintire reprezintă un mare succes.

Pentru oamenii simpli dela nord, prezența aviatorilor germani în ținutul lor, a însemnat probabil tot atât cât și visul unei zile de vară. Când zăpezile dese se vor așterne din nou peste ținutul sărman, când viscolul va vui, iar lupii și urșii albi vor da târcoale colibelor sărace, laponii își vor povesti la flacăra palidă a focului de vreascuri din colibe, de vizita senzațională a copiilor din țara cu soare mult.

Fiecare lapon ține să arate musafirilor arta lui deosebită în împletitul plaselor de pescuit

Rasele care dispar

Indieni „Senglish” din Canada, a căror rasă e sortită dispariției totale

Ultimii melanesieni care mai trăiesc astăzi pe pământ

**Una din legile Naturii, spune:
„CINE NU E IN STARE SĂ SE
APERERE, E MENIT PIEIRII...”**

O RI de câte ori o specie animală sau vegetală amenință să dispară, inima naturalistului se strânge. Științele naturale nu pot să regrete dispariția anumitor specii animale sau vegetale care făceau parte din tabloul complex al manifestărilor de viață.

Legile naturii sunt însă aspre. Ele au în vedere țeluri misterioase pentru noi oamenii. Una din aceste legi ar putea fi astfel exprimată: „Cine nu poate, sau nu mai poate, să se apere, e menit pieirii”.

Când s'a aflat că chilenii au secestrat pe toți oamenii valizi din misterioasa insulă a Paștelui pentru a-i reduce la conducția de condamnați la muncă silnică, lumea civilizată a protestat și s'a indignat. Chilenii însă, aveau de rezolvat o problemă sacră de mână de lucru, în fața căreia libertatea și viața câtorva sălbateci înarmați cu buzdugane nu putea conta.

Bine înțeles că toți acești sălbateci din insula Paștelui, transplantați în Chili au murit foarte repede fără să fi putut satisface cerințele de „mână de lucru” a chilenilor. Printre acești sălbateci se găseau preoți, ultimii

deținători ai tainelor unei civilizații necunoscute de noi. Din cauza acestui masacru, linguiștii și savanții etnografi nu pot descifra ciudatele monumente de piatră și tabletele de lemn cu semne misterioase răspândite de-alungul și de-alături Insulei Paștelui.

Primii coloniști din Tasmania și din Australia nu erau de sigur floarea aristocrației engleze, ba se poate spune despre ei că erau oameni fără scrupule și fără principii morale, dar totuși ei aveau pielea albă, haine, arme și nevoie de terenurile care aparțineau indigenilor.

Aceștia din urmă trăiau goi și se serveau cu destulă abilitate de arme primitive datând din epoca de piatră.

Din cauza inegalității mijloacelor de luptă, niciun tasmalian n'a supraviețuit până în vremea noastră.

Actualmente ultimii băștinași ai Australiei sunt pe cale de a dispărea căci ultimii supraviețuitori au adoptat moda și obiceiurile albilor. În același fel au dispărut, rând pe rând,

Un maor din Noua Zelandă care poate fi considerat ca adevărată „piesă” rară de muzeu, în epoca noastră

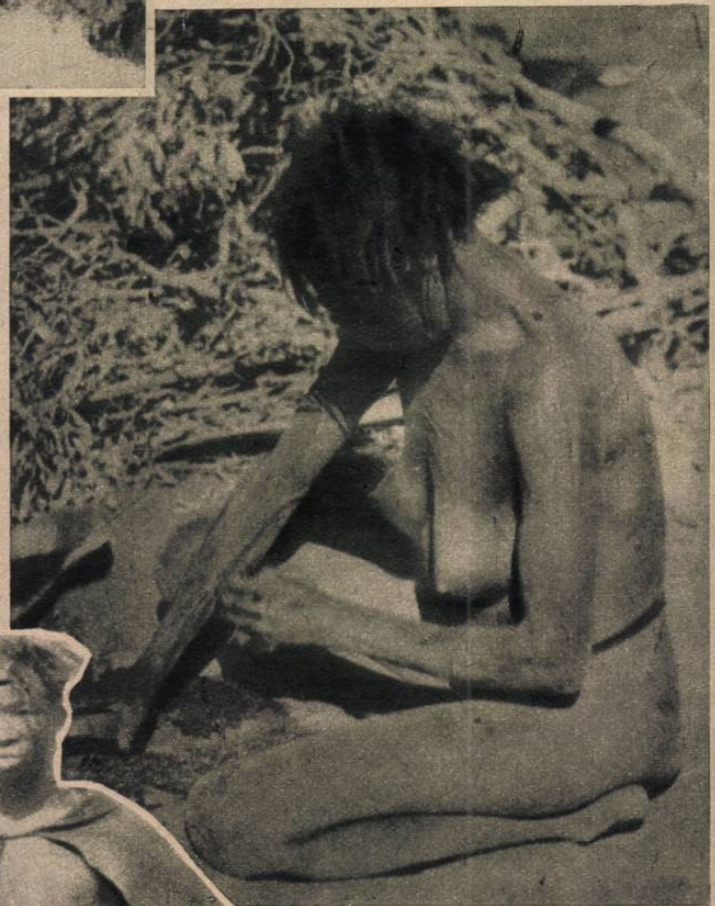
Caraibii, Pielea Roșii și alții. Ce provoacă oare dispariția acestor rase? De sigur că printre alte cauze trebuie să enumerăm bolile și viciile pe care popoarele sălbatice le-au luat de la albi, dela primul lor contact.

Este un lucru ciudat acestora: ori de câte ori un popor de culoare a luat contact cu albi, rezultatul a fost că poporul de culoare a adoptat în primul rând viciile albului și bolile de care suferă

Indigenă din triburile centrului australian, în plină degenerescență

Ultimul șef indian din insula Vancouver în costumul lui tradițional

Iată deasemenea un grup de bohimani, dintre cari nu se mai găsesc decât foarte puțini, în Africa de Sud

acesta. Astfel alcoolismul, sifilisul și alte boli sociale au secerat viețile acestor popoare lipsite de rezistență fizică și morală.

Este adevărat că și omul alb, cu toată credința lui în forța sa, mărită în mod considerabil prin descoperirea noilor arme și mijloace de distrugere, rămâne totuși sub imperiul și suveranitatea naturii care s'a servit de el pentru a grăbi procesul de distrugere a raselor și popoarelor vechi și primitive.

Natura ucide lent civilizațiile și popoarele care sunt de altfel creațiile ei. Omul vine în ajutorul naturii și numai astfel se explică de ce anumite popoare care au intrat în contact cu oamenii albi au fost decimate de războaie și mizerie.

— Continuare în pagina 14 —

Pretutindeni unde își fac apariția, trupele germane sunt primite cu entuziasm. Iată un grup de tinere fete ucrainiene ieșindu-le în întâmpinare, gătite de sărbătoare și cu flori în mână, la marginea unei localități din apropierea Kievului.

DE PE Toate FRONTURILE

Submarinul comandat de căpitanul Schütze, care a fost decorat de Fuehrer cu Frunzele de Stejar la Crucea de Cavaler a Crucii de Fier, înforcându-se la baza sa, după scufundarea a 200 mii tone de vase inamice.

Prizonierii sovietici bolnavi sunt tratați cu atenție de medicii germani. Iată un document menit să spulbere afirmațiile cu care comisarii bolșevici își înspăimântă soldații.

Tunuri motorizate britanice părăsite pe teren în zona Tobrukului, cu prilejul ultimelor încercări de a sparge cercul de foc care le imobilizează.

O vedetă rapidă italiană care patrulează în Mediterana, pregătindu-se să-și lanseze torpila asupra vasului inamic.

RASE CARE DISPAR

— Urmare din pagina 12 —

Din acest punct de vedere natural, crimele făptuite de omul alb par să fie inspirate de suflul majestuos și crâncen al naturii care nu cunoaște mila pentru cei slabi.

De altfel dispariția anumitor popoare și rase se datorează și destinului propriu al acestor familii și grupuri rasiale care fac parte din marea familie umană.

Și acest destin vrea ca un popor sau o rasă să trăiască un anumit termen, înăuntrul căruia sunt cuprinse evoluția și degenerarea, viața și moartea. De sigur că naturalistul contemplă cu emoție și nostalgie aceste rase și popoare care pier sub imperiul legii naturale care stabilește termene și scadențe fatale.

Dar natura rămâne rece și distantă față de aceste sentimentalisme umane și dimpo-rivă ea știe să se folosească cu leșulă abilitate de oameni pentru a-și atinge țelurile ei destructive sau constructive.

CAPITALA IN TIMP DE RĂZBOI

(Urmare din pag. 7-a)

orașul începe să se cufunde în umbra din ce în ce mai întunecată a serii.

Seara este scurtă. Intunecul vine mai repede decât acum o lună.

La orele 9, orașul e cufundat în beznă. Lumina discretă a farurilor de automobil, și ochii pe jumătate închiși ai tramvaelor, plimbă pe străzile despopulate o lumină gălbuie.

Înainte de culcare vecinii se întreabă după ce-și urează somn ușor :

— Ei ce zici, ne vedem în adăpost ?

— Ba să mă scuzați că n'am să vin, că mi-e somn, răspunde cel întrebat.

D-na General Antonescu a cununat, împreună cu d. ministru al Sănătății, dr. Tomescu, doi răniți, la spitalul Școalei Ortodoxe. În fotografie : d-na General Antonescu, stând de vorbă cu cele două proaspete fine ale sale.

La malul apei

FERIȚI-VĂ OCHII DE SCLIPIRILE DUREROASE ALE LUMINII

purtați ochelarii **NEOPHAN** ce se găsesc **IN TOATE MAGAZINELE BINE ASORTATE** fiindcă :

APĂRĂ OCHIÎ ÎNTĂRIND CULORILE

Reprezentanța generală pentru România :
Ing. H. ZOLDY, Str. Biserica Amzei No. 10
Tel. 3.41.04

D-na General Antonescu a primit în dar, dela Asociația Micilor Plugari, o vacă de rasă, în semn de recunoștință pentru grija cu care se ocupă de soarta gospodăriilor rurale.

Direcțiunea revistei „Realitatea Ilustrată” roagă pe această cale administrațiile spitalelor în care se găsesc răniți de războiu, să ne comunice telefonic, sau prin curier, în cazul când n'au primit încă sau dacă au epuizat, exemplarele gratuite, care au fost trimise spre a fi puse la dispoziția răniților.

Telefonul nostru : 2.76.25. Adresa : Str. Th. Massaryk, 17.

Citiți

AVENTURA

Colecția romanelor de aventuri

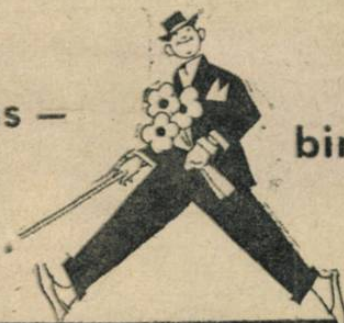

D-NA LILIANA DELESCU

cunoscuta compozitoare, ale cărei ultime realizări muzicale „Războiul sfânt a început” și „Imnul Biruinței”, sunt cântate astăzi pretutindeni.

Bine ras —

bine dispus

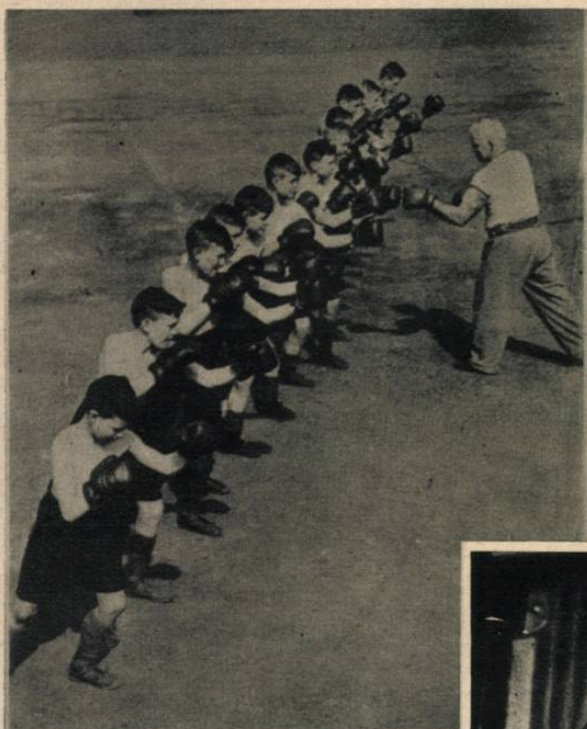
ROTBART LUXUOSA

A APĂRUT
MAGAZINUL
CITIȚI REVISTA
CINEMA
Singura revistă cinematografică din țară
CITIȚI MARIANA REVISTA FEMININĂ

„REALITATEA ILUSTRATĂ”. Editura „Ziarul” S. A. R. București. Inscrisă sub Nr. 239, Reg. Publ. Periodice la Trib. Ilfov S. I Com. Revista săptămânală tipărită la Heliogravură și un supliment „De toate pentru toți”. Redacția și administrația, Str. Th. Masaryk 17, București. Cec Postal 4093. Red. responsabil: G. Ionescu. Prețul abonamentelor : 6 luni (26 numere) lei 400; 3 luni (13 numere) lei 200. Anunțurile se primesc la administrația revistei. Plata taxelor poștale în numerar conform aprobării Direcției Generale P. T. T. Nr. 15.585/939.

*Dacă
sunteți
curioși*

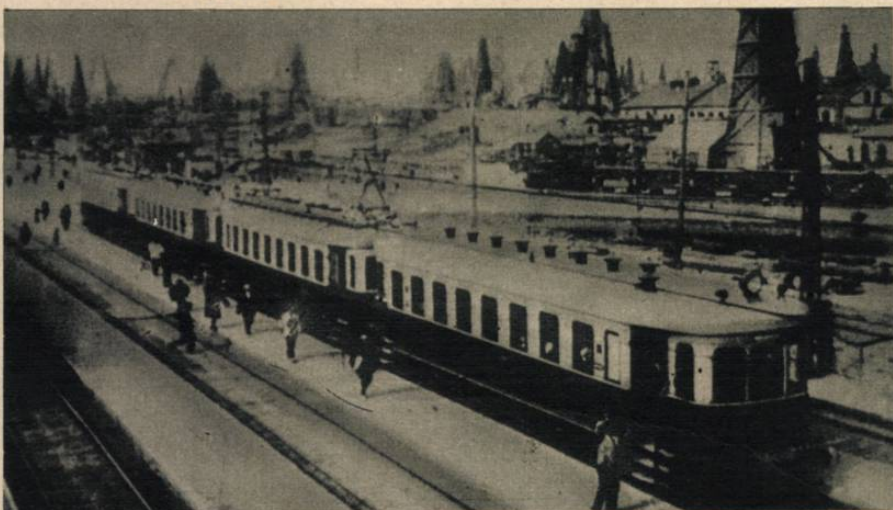

Printre multe altele, tineretul german primește o oră pe săptămână, lecții de box — lecții care se predau în grup, așa cum vedem în această fotografie.

Un ambasador fără noroc, — așa se poate numi d. Bergery, care nici n'a apucat să se instaleze și a și fost rechemat dela Moscova, datorită războiului și ruperii relațiilor diplomatice franco-sovietice.

S'a vorbit adesea, în ultimul timp, despre Baku. Iată, dacă sunteți curioși, un aspect al marelui centru petrolier din regiunea Caucas, văzut din gara principală a orașului.

Iată ce au înscenat oamenii d-lui Roosevelt, ca să facă propagandă pentru război. Se pare însă că publicul, conștient de inutilitatea intrării Americii în război, nu prea se lasă convins de aceste manifestații spectaculoase

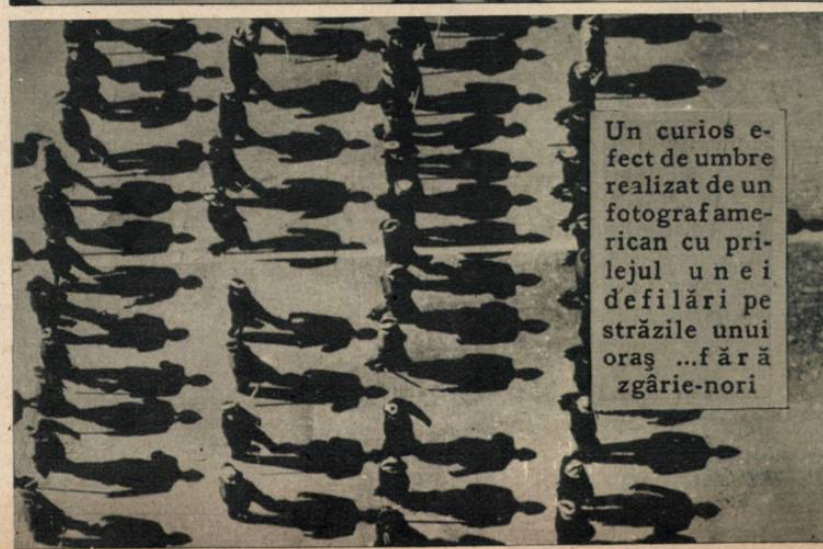
Pentru o colectă publică, mai multe actrițe americane s'au transformat în vâxuitoare „de ocazie”, așa cum vedem una în fotografia de mai sus.

Regele Gustav primește în fiecare zi, dela nepoțica lui, prințesa Lennart Bernadette, un buchet de trandafiri, fapt care-l măgulește nespus pe Suveranul Suediei.

Flița unui nobil spaniol, deși aproape copilă, a reușit acest extraordinar salt cu calul peste un zid de trei metri înălțime.

Un curios efect de umbre realizat de un fotograf american cu prilejul unei defilări pe străzile unui oraș ...fără zgârie-nori

SPECTACOLE PENTRU RĂNIȚI

SUS: Două dansatoare ale scenelor bucureștene producându-se în fața răniților, cu prilejul festivalului organizat la Spitalul Consiliului de Patronaj al Operelor Sociale. JOS: Cunoscuții actori bucureșteni (în uniforme), H. Nicolaide, N. Gărdescu, I. Antonescu și Trestian, jucând un sketch în fața răniților, cari n'au putut coborî spre a asista la reprezentația ce a avut loc în curtea spitalului lor.

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAS

PRET

ANUL XV No. 759

14 AUGUST 1941

32 PAGINI

M. S. Regele Mihai, Regina-Mamă Elena și Arhiducesa Ileana de Habsburg cu fiicele sale, vizitând spitalul cu răniți de la Bran.

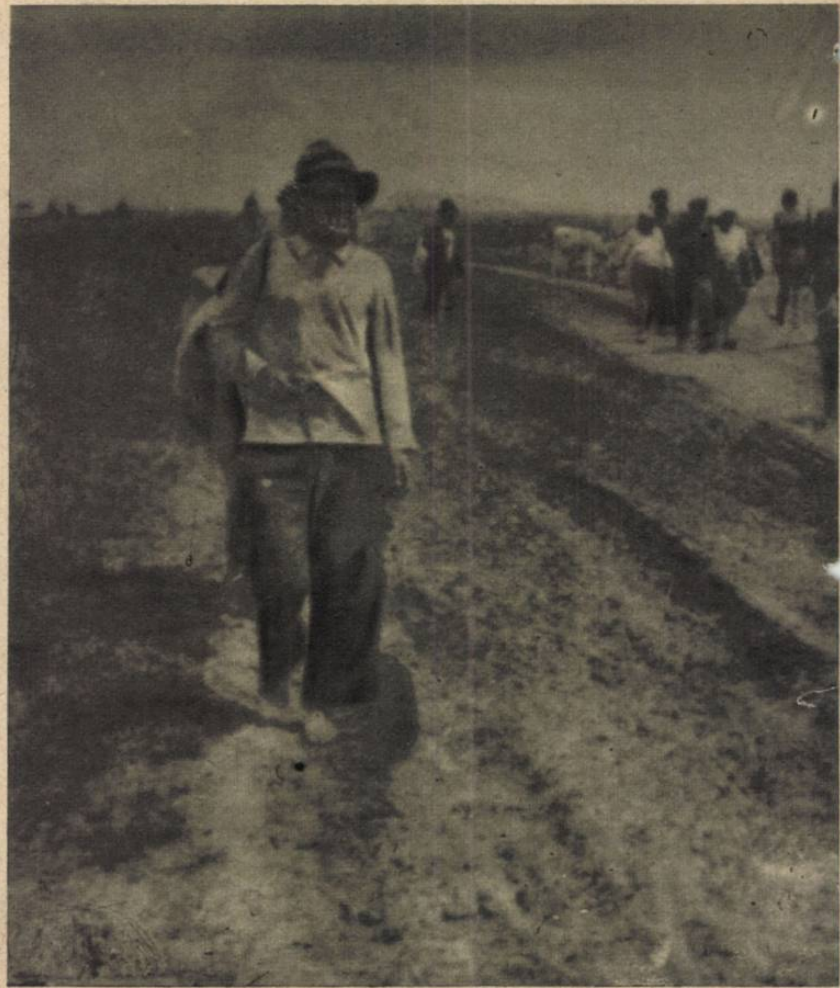
UNIVERSITATE

12 SEP. 1941

Un post de artilerie antitank, care curăță drumurile ucrainiene, pe care înaintază armatele noastre.

Inaintăm în UR

Morminte de eroi germani pe malul Bugului

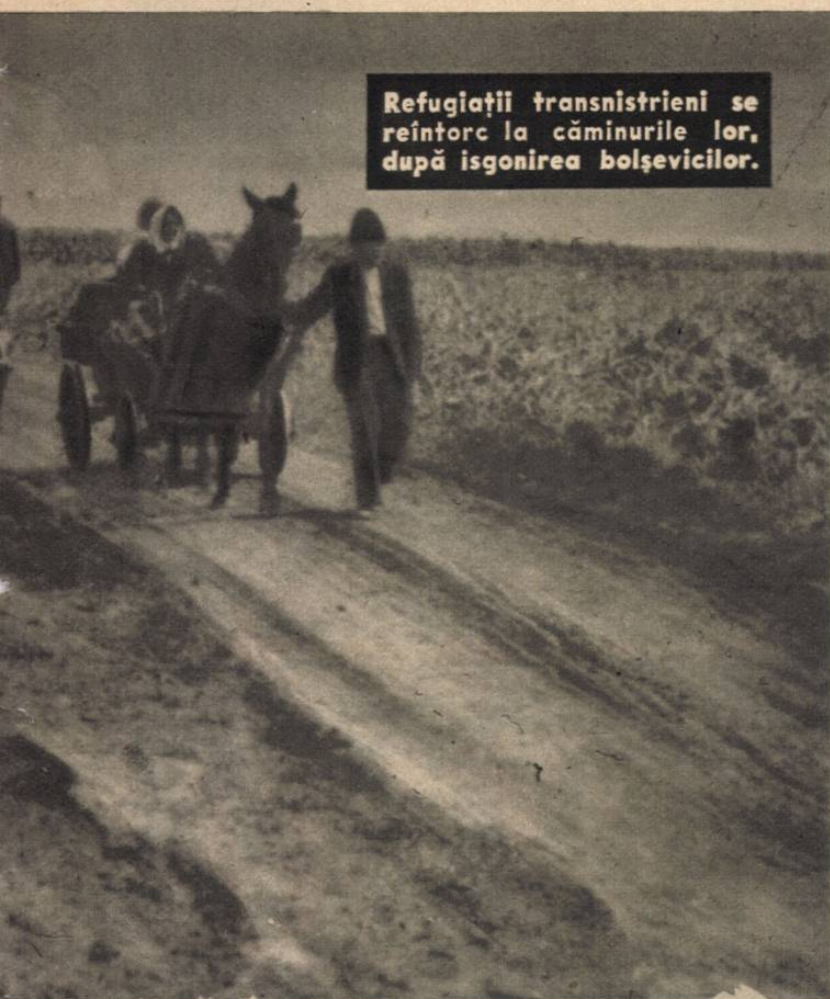
Cavaleriști români pe o câmpie din Ucraina, primind ordinul de atac

Geniști români lucrând la instalarea telefoanelor de campanie în cele mai avansate puncte ale frontului.

Refugiații transnistrieni se reîntorc la căminurile lor, după isgonirea bolșevicilor.

Populația orașelor ucrainiene a aruncat pe maidan statuile conducătorilor sovietici

Post de artilerie antiaeriană protejând înaintarea trupelor, în sudul Ucrainei

Tancuri sovietice pe deasupra cărora au sburat aviatorii noștri.

Coloană motorizată românească, înaintând, camuflată, pe drumurile transnistriene

Artileristul nostru știe să mănuiască, abil, cele mai moderne piese de luptă.

Stânga: Trupe germane de infanterie pătrunzând într-una din periferiile Smolensk-ului. Dreapta: Trece-rea vehiculelor grele peste fluviul Berezina

Coloană de tancuri germane înaintând pe drumurile faimosului „paradis sovietic”

Spre MOSCOVA

MAȘINA DE RĂZBOI GERMANĂ
IN LUPȚĂ CU GENIUL DESTRUCTIV
AL HOARDELOR
BOLȘEVICE

Flăcările mistuesc pretutindeni gospodăriile și clădirile orașelor sovietice

La dogoarea flăcărilor uriașe (stânga), soldații germani profită de un mic repaos spre a-și reîmprospăta forțele. Apoi pornesc mai departe (dreapta) având mereu în față aceeași viziune a infernului roșu

